Joshua

POGLAVJE 1

1 Po smrti Mojzesa, GOSPODOVEGA služabnika, se je zgodilo, da je GOSPOD govoril Jozuetu, Nunovemu sinu, Mojzesovemu služabniku, rekoč:
2 Mojzes, moj služabnik, je mrtev; zdaj torej vstani, pojdi čez ta Jordan, ti in vse to ljudstvo, v deželo, ki jim jo dajem, sinovom Izraelovim.
3 Vsak kraj, na katerega stopi podplat vaše noge, sem vam ga dal, kot sem rekel Mojzesu.
4 Od puščave in tega Libanona do velike reke, reke Evfrat, vsa dežela Hetitov in do velikega morja proti sončnemu zahodu bo vaša obala.
5 Nihče ne bo mogel obstati pred teboj vse dni tvojega življenja: kakor sem bil z Mojzesom, tako bom s teboj: ne bom te zapustil in te ne bom zapustil.
6 Bodi močan in pogumen: zakaj temu ljudstvu boš razdelil v dediščino deželo, ki sem jo prisegel njihovim očetom, da jim jo dam.
7 Samo bodi močan in zelo pogumen, da boš pazil, da delaš po vsej postavi, ki ti jo je zapovedal moj služabnik Mojzes: ne obračaj se od nje ne na desno ne na levo, da ti bo uspelo, kamor koli greš.
8 Ta knjiga postave naj ne odide iz tvojih ust; toda premišljeval boš o njem podnevi in ponoči, da boš pazil, da delaš po vsem, kar je zapisano v njem; kajti takrat boš naredil svojo pot uspešno in tedaj boš imel dober uspeh.
9 Ali ti nisem ukazal? Bodi močan in pogumen; ne boj se in ne straši se, zakaj GOSPOD, tvoj Bog, je s teboj, kamor koli greš.
10 Nato je Jozue ukazal nadzornikom ljudstva, rekoč:
11 Pojdite skozi vojsko in ukažite ljudstvu, rekoč: Pripravite si živila! kajti v treh dneh boste šli čez ta Jordan, da bi šli v posest dežele, ki vam jo GOSPOD, vaš Bog, daje v posest.
12 In Rubenovcem, Gadovcem in polovici Manasejevega rodu je rekel Jozue, rekoč:
13 Spominjajte se besede, ki vam jo je zapovedal Mojzes, hlapec GOSPODOV, rekoč: GOSPOD, vaš Bog, vam je dal počitek in vam je dal to deželo.
14 Vaše žene, vaši otroci in vaša živina naj ostanejo v deželi, ki vam jo je dal Mojzes onstran Jordana; vi pa pojdite pred svojimi brati oboroženi, vsi hrabri junaki, in jim pomagajte;
15 Dokler GOSPOD ne da počitka vašim bratom, kakor je dal vam, in tudi oni ne zavzamejo dežele, ki jim jo daje GOSPOD, vaš Bog; tedaj se vrnite v deželo svoje posesti in jo uživajte, ki vam jo je Mojzes, hlapec GOSPODOV, dal onstran Jordana proti sončnemu vzhodu.
16 In odgovorili so Jozuetu, rekoč: Storili bomo vse, kar nam boš naročil, in kamor koli naju pošlješ, bomo šli.
17 Kakor smo poslušali Mojzesa v vsem, tako bomo poslušali tebe: samo GOSPOD, tvoj Bog, naj bo s teboj, kakor je bil z Mojzesom.
18 Vsak, ki se upira tvoji zapovedi in ne bo poslušal tvojih besed v vsem, kar mu zapoveduješ, bo obsojen na smrt: le močan in pogumen bodi.

POGLAVJE 2

1 In Jozue, Nunov sin, je poslal iz Šitima dva moža, da bi naskrivaj vohunila, rekoč: Pojdita, oglejta si deželo, celo Jeriho. In sta šla in prišla v hišo vlačuge, ki ji je bilo ime Rahaba, in tam prenočila.
2 In kralju Jerihe je bilo povedano, rekoč: Glej, ponoči so sem prišli možje izmed Izraelovih sinov, da bi raziskali deželo.
3 In kralj Jerihe je poslal k Rahabi, rekoč: »Spelji može, ki so prišli k tebi in so vstopili v tvojo hišo, kajti prišli so, da preiščejo vso deželo.
4 In žena je vzela dva moža in ju skrila ter rekla takole: Moški so prišli k meni, a nisem vedela, od kod sta.
5 In zgodilo se je ob času, ko so se vrata zaprla, ko se je zmračilo, da so možje odšli ven: kam so možje šli, nisem vedel: hitro jih zasledujte; saj jih boste prehiteli.
6 Vendar jih je prinesla na streho hiše in jih skrila z lanenimi stebli, ki jih je položila na streho.
7 In možje so jih zasledovali po poti do Jordana do mostov; in takoj ko so tisti, ki so jih zasledovali, odšli ven, so zaprli vrata.
8 In preden sta legla, se je povzpela k njima na streho;
9 In rekla je možem: »Vem, da vam je GOSPOD dal deželo in da nas je zajela vaša groza in da vsi prebivalci dežele omedlevajo zaradi vas.
10 Slišali smo namreč, kako vam je GOSPOD izsušil vodo Rdečega morja, ko ste prišli iz Egipta; in kaj ste storili obema kraljema Amorejcev, ki sta bila na drugi strani Jordana, Sihonu in Ogu, ki ste ju popolnoma uničili.
11 In kakor hitro smo to slišali, se je naše srce stopilo, niti v nobenem človeku ni ostalo več poguma zaradi vas: kajti GOSPOD, vaš Bog, on je Bog v nebesih zgoraj in na zemlji spodaj.
12 Zdaj pa vas prosim, prisezite mi pri GOSPODU, ker sem vam izkazal dobroto, da boste tudi vi izkazali dobroto hiši mojega očeta in mi dali pravo znamenje:
13 In da boste rešili pri življenju mojega očeta, mojo mater, moje brate in moje sestre in vse, kar imajo, ter rešili naša življenja pred smrtjo.
14 In možje so ji odgovorili: Naše življenje za tvoje, če ne izrečeš tega našega posla. In ko nam bo GOSPOD dal deželo, bomo s teboj ravnali dobro in po pravici.
15 Nato jih je spustila po vrvi skozi okno: kajti njena hiša je bila na mestnem obzidju in ona je prebivala na obzidju.
16 In rekla jim je: Pojdite na goro, da vas ne srečajo zasledovalci; in skrivajte se tam tri dni, dokler se zasledovalci ne vrnejo; potem pa lahko greste svojo pot.
17 In možje so ji rekli: Neoporečni bomo pri tej tvoji prisegi, s katero si nas prisilil.
18 Glej, ko pridemo v deželo, priveži to škrlatno vrvico na okno, skozi katero si nas spustil: in pripeljal boš svojega očeta, svojo mater, svoje brate in vso družino svojega očeta domov k sebi.
19 In zgodilo se bo, da bo vsak, ki bo šel skozi vrata tvoje hiše na cesto, njegova kri na njegovi glavi in mi bomo nedolžni; in kdorkoli bo s teboj v hiši, bo njegova kri na naši glavi, če bo katera roka nad njim.
20 In če izrečeš to našo zadevo, potem bomo oproščeni tvoje prisege, s katero si nas prisilil, da prisežemo.
21 Ona pa je rekla: Po tvojih besedah naj bo tako. In poslala jih je proč, in so odšli; škrlatno vrvico je privezala na okno.

22 In so šli in prišli do gore ter ostali tam tri dni, dokler se niso zasledovalci vrnili; in zasledovalci so jih iskali po vsej poti, a jih niso našli.
23 Moža sta se torej vrnila in se spustila z gore, šla čez in prišla k Jozuetu, Nunovemu sinu, ter mu povedala vse, kar ju je zadelo.
24 In rekli so Jozuetu: Resnično je GOSPOD izročil v naše roke vso deželo; saj tudi vsi prebivalci dežele omedlevajo zaradi nas.

POGLAVJE 3

1 In Jozue je vstal zgodaj zjutraj; in odpravili so se iz Šitima in prišli do Jordana, on in vsi sinovi Izraelovi, in tam prenočili, preden so šli čez.
2 In zgodilo se je po treh dneh, da so častniki šli skozi vojsko;
3 Ljudstvu so zapovedali, rekoč: Ko vidite skrinjo zaveze GOSPODA, svojega Boga, in duhovnike levite, ki jo nosijo, tedaj se odpravite s svojega mesta in pojdite za njo.
4 Vendar naj bo med vami in njim prostor, kakih dva tisoč komolcev po meri: ne približujte se mu, da boste spoznali pot, po kateri morate iti; kajti po tej poti doslej še niste šli.
5 In Jozue je rekel ljudstvu: »Posvetite se, kajti jutri bo GOSPOD delal čudeže med vami.
6 In Jozue je rekel duhovnikom, rekoč: Vzemite skrinjo zaveze in pojdite pred ljudstvom. In vzeli so skrinjo zaveze in šli pred ljudstvom.
7 In GOSPOD je rekel Jozuetu: Danes te bom začel poveličevati v očeh vsega Izraela, da bodo vedeli, da bom, kakor sem bil z Mojzesom, tudi s teboj.
8 In duhovnikom, ki nosijo skrinjo zaveze, boš ukazal, rekoč: Ko pridete do roba Jordanske vode, se ustavite v Jordanu.
9 In Jozue je rekel Izraelovim sinovom: »Pridite sem in poslušajte besede GOSPODA, svojega Boga.
10 In Jozue je rekel: Po tem boste spoznali, da je živi Bog med vami in da bo zagotovo pregnal izpred vas Kanaance, Hetejce, Hivejce, Perizejce, Girgašejce, Amorejce in Jebusejce.
11 Glej, skrinja zaveze Gospoda vse zemlje gre pred teboj v Jordan.
12 Zdaj torej vzemite dvanajst mož iz Izraelovih rodov, iz vsakega rodu po enega moža.
13 In zgodilo se bo, takoj ko bodo podplati nog duhovnikov, ki nosijo skrinjo GOSPODOVO, Gospodarja vse zemlje, počivali v vodah Jordana, bodo vode Jordana odrezane od voda, ki prihajajo od zgoraj; in stali bodo na kupu.
14 In zgodilo se je, ko se je ljudstvo odpravilo iz svojih šotorov, da so šli preko Jordana in duhovniki, ki so nosili skrinjo zaveze, pred ljudstvom;
15 In ko so tisti, ki so nosili skrinjo, prišli do Jordana in so bile noge duhovnikov, ki so nosili skrinjo, potopljene v rob vode (kajti Jordan ves čas žetve preplavlja vse svoje bregove),
16 Da so vode, ki so se spustile od zgoraj, obstale in se dvignile na kup zelo daleč od mesta Adam, ki je poleg Zaretana: in tiste, ki so se spustile proti morju ravnine, celo slanemu morju, so propadle in bile odrezane: in ljudje so šli čez desno proti Jerihi.
17 In duhovniki, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, so stali trdno na suhem sredi Jordana in vsi Izraelci so šli po suhem, dokler ni vse ljudstvo čisto prešlo Jordan.

POGLAVJE 4

1 In zgodilo se je, ko je vse ljudstvo čisto prešlo Jordan, je GOSPOD govoril Jozuetu, rekoč:
2 Vzemite si dvanajst mož iz ljudstva, iz vsakega rodu po enega moža,
3 In jim ukažite, rekoč: Vzemite od tod iz sredine Jordana, iz kraja, kjer so trdno stale noge duhovnikov, dvanajst kamnov in jih odnesite s seboj ter jih pustite v prenočišču, kjer boste prenočili to noč.
4 Nato je Jozue poklical dvanajst mož, ki jih je pripravil izmed Izraelovih sinov, iz vsakega rodu po enega človeka:
5 In Jozue jim je rekel: Pojdite pred skrinjo GOSPODA, svojega Boga, sredi Jordana in vzemite vsak izmed vas po en kamen na svoje rame, po številu rodov Izraelovih sinov.
6 Da bo to znamenje med vami, ko bodo vaši otroci v prihodnje vprašali svoje očete, rekoč: Kaj mislite s temi kamni?
7 Tedaj jim odgovorite: Da so vode Jordana odrezane pred skrinjo Gospodove zaveze; ko je šel čez Jordan, so bile vode Jordana odrezane; in ti kamni bodo v spomin sinovom Izraelovim za vekomaj.
8 In Izraelovi sinovi so storili tako, kot je zapovedal Jozue, in vzeli dvanajst kamnov iz sredine Jordana, kot je GOSPOD govoril Jozuetu, glede na število rodov Izraelovih sinov, in jih odnesli s seboj do kraja, kjer so prenočili, in jih tam položili.
9 In Jozue je postavil dvanajst kamnov sredi Jordana, na mestu, kjer so stale noge duhovnikov, ki so nosili skrinjo zaveze: in tam so do danes.
10 Kajti duhovniki, ki so nosili skrinjo, so stali sredi Jordana, dokler ni bilo dokončano vse, kar je GOSPOD zapovedal Jozuetu govoriti ljudstvu, po vsem, kar je Mojzes zapovedal Jozuetu; in ljudstvo je pohitelo in šlo čez.
11 In zgodilo se je, ko je vse ljudstvo prešlo, je šla skrinja GOSPODOVA in duhovniki pred ljudstvom.
12 In Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi ter polovica Manasejevega rodu so šli oboroženi pred Izraelovimi sinovi, kakor jim je Mojzes govoril:
13 Približno štirideset tisoč pripravljenih za boj je šlo pred GOSPODOM v boj na jerihske planjave.
14 Tisti dan je GOSPOD poveličal Jozueta pred očmi vsega Izraela; in bali so se ga, kakor so se bali Mojzesa, vse dni njegovega življenja.
15 In GOSPOD je govoril Jozuetu, rekoč:
16 Duhovnikom, ki nosijo skrinjo pričevanja, ukaži, naj pridejo iz Jordana.
17 Jozue je torej duhovnikom zapovedal, rekoč: Pridite iz Jordana!
18 In zgodilo se je, ko so duhovniki, ki so nosili skrinjo GOSPODOVE zaveze, prišli iz srede Jordana in so se podplati nog duhovnikov dvignili na suho, da so se vode Jordana vrnile na svoje mesto in tekle čez vse njegove bregove, kot so prej.
19 In ljudstvo je prišlo iz Jordana deseti dan prvega meseca in se utaborilo v Gilgalu, na vzhodni meji Jerihe.
20 In tistih dvanajst kamnov, ki so jih vzeli iz Jordana, je postavil Jozue v Gilgalu.

21 In govoril je Izraelovim sinovom, rekoč: Ko bodo vaši otroci spraševali svoje očete v prihodnjem času, rekoč: Kaj pomenijo ti kamni?
22 Tedaj sporočite svojim otrokom in jim recite: Izrael je prišel čez ta Jordan po suhem.
23 Zakaj GOSPOD, vaš Bog, je izsušil jordanske vode pred vami, dokler niste šli čez, kakor je GOSPOD, vaš Bog, storil z Rdečim morjem, ki ga je izsušil pred nami, dokler nismo šli čez:
24 Da bi vsa ljudstva na zemlji spoznala Gospodovo roko, da je mogočna, da bi se vedno bali GOSPODA, svojega Boga.

POGLAVJE 5

1 In zgodilo se je, ko so vsi kralji Amorejcev, ki so bili na zahodni strani Jordana, in vsi kralji Kanaancev, ki so bili ob morju, slišali, da je GOSPOD izsušil vode Jordana pred Izraelovimi sinovi, dokler nismo šli čez, da se je njihovo srce stopilo in ni bilo več duha v njih zaradi Izraelovih sinov.
2 Tisti čas je GOSPOD rekel Jozuetu: Naredi si ostre nože in spet drugič obreži Izraelove sinove.
3 In Jozue si je izdelal ostre nože in obrezal Izraelove sinove na hribu prednjih kožic.
4 In to je razlog, zakaj je Jozue naredil obrezovanje: vse ljudstvo, ki je prišlo iz Egipta, ki je bilo moških, celo vsi vojaki, je umrlo v puščavi na poti, potem ko so prišli iz Egipta.
5 Vse ljudstvo, ki je prišlo ven, je bilo obrezano; vsega ljudstva, ki se je rodilo v puščavi ob poti, ko so prišli iz Egipta, pa niso obrezali.
6 Kajti sinovi Izraelovi so štirideset let hodili po puščavi, dokler ni bilo pokončano vse ljudstvo, ki je bilo vojsko, ki je prišlo iz Egipta, ker ni poslušalo glasu GOSPODOVEGA; katerim je GOSPOD prisegel, da jim ne bo pokazal dežele, ki jo je GOSPOD prisegel njihovim očetom, da nam jo bo dal, deželo, v kateri tečeta mleko in med.
7 Njune otroke, ki jih je obudil namesto njih, jih je Jozue obrezal; kajti neobrezani so bili, ker jih mimogrede niso obrezali.
8 In zgodilo se je, ko so končali z obrezovanjem vseh ljudi, da so ostali na svojih mestih v taborišču, dokler niso bili zdravi.
9 In GOSPOD je rekel Jozuetu: Danes sem odvrgel sramoto Egipta z vas. Zato se imenuje kraj Gilgal do današnjega dne.
10 In Izraelovi sinovi so se utaborili v Gilgalu in praznovali pasho štirinajsti dan v mesecu zvečer na jerihskih planjavah.
11 In jedli so staro žito v deželi naslednji dan po pashi, nekvašene pecivo in praženo žito še isti dan.
12 In mana je prenehala naslednji dan, potem ko so jedli staro žito v deželi; tudi Izraelovi sinovi niso imeli več mane; toda tisto leto so jedli sadove kanaanske dežele.
13 In zgodilo se je, ko je bil Jozue pri Jerihi, da je povzdignil oči in pogledal, in glej, tam je nasproti stal človek z izvlečenim mečem v roki: in Jozue je šel k njemu in mu rekel: Si za nas ali za naše nasprotnike?
14 In rekel je: Ne; ampak kot poveljnik GOSPODOVE vojske sem zdaj prišel. In Jozue je padel na obraz na zemljo, se poklonil in mu rekel: Kaj pravi moj gospod svojemu hlapcu?
15 In poveljnik GOSPODOVE vojske je rekel Jozuetu: Izuj si čevelj z noge; kajti kraj, kjer stojiš, je svet. In Jozue je to storil.

POGLAVJE 6

1 Zdaj je bila Jeriha tesno zaprta zaradi Izraelovih sinov: nihče ni šel ven in nihče ni vstopil.
2 In GOSPOD je rekel Jozuetu: Glej, v tvoje roke sem dal Jeriho in njenega kralja in hrabre junake.
3 In obkrožite mesto, vsi bojevniki, in enkrat obidite mesto. Tako delaj šest dni.
4 In sedem duhovnikov naj nosi pred skrinjo sedem trobent iz ovnovih rogov; in sedmi dan obkrožite mesto sedemkrat, in duhovniki naj trobijo na trobente.
5 In zgodilo se bo, da ko dolgo zatrobijo z ovnovim rogom in ko zaslišite zvok trobente, bo vse ljudstvo zavpilo z močnim krikom; in mestno obzidje bo padlo ravno in ljudstvo se bo povzpelo vsak naravnost pred njim.
6 In Jozue, sin Nunov, je poklical duhovnike in jim rekel: Vzemite skrinjo zaveze in naj sedem duhovnikov nosi sedem trobent iz ovnovih rogov pred skrinjo GOSPODOVO.
7 In rekel je ljudstvu: Pojdite naprej in obkrožite mesto, in oboroženi naj gre naprej pred GOSPODOVO skrinjo.
8 In zgodilo se je, ko je Jozue govoril ljudstvu, da je šlo sedem duhovnikov, ki so nosili sedem trobent iz ovnovih rogov, pred GOSPODOM in zatrobili na trobente; in skrinja GOSPODOVE zaveze jim je sledila.
9 In oboroženi možje so šli pred duhovniki, ki so trobili na trobente, zadaj pa so prišli za skrinjo, duhovniki so šli naprej in trobili na trobente.
10 In Jozue je zapovedal ljudstvu, rekoč: Ne vpijte in ne spuščajte hrupa s svojim glasom, niti nobena beseda ne sme priti iz vaših ust do dne, ko vam rečem, da vpijete; potem boste kričali.
11 Tako je GOSPODOVA skrinja obkrožila mesto in ga obšla enkrat; in prišli so v tabor in prenočili v taboru.
12 In Jozue je zgodaj zjutraj vstal in duhovniki so vzeli GOSPODOVO skrinjo.
13 In sedem duhovnikov, ki so nosili sedem trobent iz ovnovih rogov pred skrinjo GOSPODOVO, je šlo neprestano in trobilo na trombe; in oboroženi možje so šli pred njimi; plačilo pa je prišlo za skrinjo GOSPODOVO, duhovniki so šli naprej in trobili na trobente.
14 In drugi dan so enkrat obkrožili mesto in se vrnili v tabor; tako so storili šest dni.
15 In zgodilo se je sedmi dan, da so vstali zgodaj, ko se je zorilo, in sedemkrat obkrožili mesto na enak način: samo tisti dan so sedemkrat obkrožili mesto.
16 In zgodilo se je ob sedmič, ko so duhovniki zatrobili na trobente, je Jozue rekel ljudstvu: Kričite! kajti GOSPOD ti je dal mesto.
17 In mesto bo prekleto, celo to in vse, kar je v njem, Gospodu; samo vlačuga Rahab bo ostala živa, ona in vsi, ki so z njo v hiši, ker je skrila sle, ki smo jih poslali.
18 Vi pa se na vsak način varujte prekletega, da ne postanete prekleti, ko jemljete od prekletega, ter naredite Izraelov tabor za prekletstvo in ga nadlegujete.

19 Toda vse srebro in zlato ter bronaste in železne posode bodo posvečene GOSPODU: prišli bodo v GOSPODOVO zakladnico.
20 Ljudstvo je torej kričalo, ko so duhovniki trobili na trobente; in zgodilo se je, ko je ljudstvo zaslišalo zvok trobente in je ljudstvo zavpilo z močnim krikom, da se je obzidje podrlo, tako da je šlo ljudstvo gor v mesto, vsak naravnost pred seboj, in so zavzeli mesto.
21 In popolnoma so uničili vse, kar je bilo v mestu, moške in ženske, mlade in stare, volove, ovce in osle, z ostrino meča.
22 Toda Jozue je rekel obema možema, ki sta ogledovala deželo: Pojdite v hišo vlačuge in odpeljite od tam ženo in vse, kar ima, kakor ste ji prisegli.
23 In mladeniči, ki so bili ogledniki, so vstopili in pripeljali ven Rahabo in njenega očeta, njeno mater in njene brate in vse, kar je imela; in izpeljali so vse njene sorodnike in jih pustili brez Izraelovega tabora.
24 Z ognjem so požgali mesto in vse, kar je bilo v njem: samo srebro in zlato ter bronaste in železne posode so dali v zakladnico hiše GOSPODOVE.
25 In Jozue je vlačugo Rahabo rešil pri življenju in hišo njenega očeta in vse, kar je imela; in prebiva v Izraelu do tega dne; ker je skrila sle, ki jih je Jozue poslal vohunit za Jeriho.
26 In Jozue jih je tisti čas zaklel, rekoč: Preklet naj bo mož pred GOSPODOM, ki vstane in sezida to mesto Jeriho: položil mu bo temelj v svojem prvorojencu in v svojem najmlajšem sinu bo postavil njegova vrata.
27 Tako je bil GOSPOD z Jozuetom; in njegov glas se je razlegel po vsej deželi.

POGLAVJE 7

1 Izraelovi sinovi pa so pregrešili prekleto stvar; kajti Ahan, sin Karmija, sina Zabdija, sina Zeraha, iz Judovega rodu, je vzel od prekletega; in GOSPODOVA jeza se je vnela nad Izraelovimi sinovi.
2 In Jozue je poslal može iz Jerihe v Aj, ki je poleg Bethavena, na vzhodni strani Betela, in jim rekel, rekoč: Pojdite gor in si oglejte deželo. In možje so šli gor in si ogledali Aj.
3 In vrnili so se k Jozuetu in mu rekli: »Naj ne gre vse ljudstvo gor; ampak naj gre okoli dva ali tri tisoč mož gor in udari Aj; in ne prisili vsega ljudstva, da dela tja; kajti le malo jih je.
4 Tako je šlo tja od ljudstva okoli tri tisoč mož in so zbežali pred možmi iz Aja.
5 In možje iz Aja so jih udarili približno šestintrideset mož; kajti preganjali so jih od pred vrati do Šebarima in jih pobili v dolini; zato so se srca ljudstva topila in postala kakor voda.
6 In Jozue je raztrgal svoja oblačila in padel na zemljo z obrazom pred GOSPODOVO skrinjo do večera, on in Izraelovi starešine, ter si posuli prah na glave.
7 In Jozue je rekel: »Ojej, o Gospod BOG, zakaj si sploh pripeljal to ljudstvo čez Jordan, da bi nas izročil v roke Amorejcem, da bi nas uničili? da bi bili zadovoljni in bivali na drugi strani Jordana!
8 O Gospod, kaj naj rečem, ko bo Izrael obrnil hrbet pred svojimi sovražniki!
9 Kajti Kanaanci in vsi prebivalci dežele bodo to slišali in nas bodo obkolili ter iztrebili naše ime z zemlje. In kaj boš ti storil s svojim velikim imenom?
10 In GOSPOD je rekel Jozuetu: Vstani! zakaj tako ležiš na obrazu?
11 Izrael je grešil in prestopili so tudi mojo zavezo, ki sem jim jo zapovedal; kajti vzeli so celo prekleto stvar in so jo tudi ukradli in tudi pretvarjali in dali celo med svoje stvari.
12 Zato Izraelovi sinovi niso mogli obstati pred svojimi sovražniki, ampak so obrnili hrbet pred svojimi sovražniki, ker so bili prekleti: tudi jaz ne bom več z vami, če ne iztrebite prekletih izmed sebe.
13 Vstani, posveti ljudstvo in reci: Posvetite se proti jutrišnjemu dnevu, kajti tako govori GOSPOD, Izraelov Bog: Prekleto je sredi tebe, Izrael: ne moreš se obstati pred svojimi sovražniki, dokler ne odstraniš prekletega izmed sebe.
14 Zjutraj se torej pripeljete po svojih rodovih; in zgodi se, da rod, ki ga vzame GOSPOD, pride po svojih rodbinah; in družina, ki jo vzame GOSPOD, pride po hišah; in hiša, ki jo bo vzel GOSPOD, bo prihajala človek za človekom.
15 In zgodi se, da bo tisti, ki ga zagrabi prekleta stvar, sežgan z ognjem, on in vse, kar ima, ker je prestopil GOSPODOVO zavezo in ker je storil neumnost v Izraelu.
16 Tako je Jozue zgodaj zjutraj vstal in pripeljal Izraela po njegovih rodovih; in Judov rod je bil vzet:
17 In pripeljal je Judovo družino; in vzel je Zarhovo družino; in pripeljal je Zarhovo družino človeka za človekom; in Zabdi je bil vzet:
18 In pripeljal je svojo hišo moža za možom; in Ahan, sin Karmija, sina Zabdija, sina Zeraha, iz Judovega rodu, je bil ujet.
19 In Jozue je rekel Akanu: Moj sin, daj, prosim, slavo GOSPODU, Izraelovemu Bogu, in mu priznaj; in zdaj mi povej, kaj si storil; ne skrivaj pred menoj.
20 In Ahan je odgovoril Jozuetu in rekel: Resnično sem grešil proti GOSPODU, Izraelovemu Bogu, in sem storil tako in tako:
21 Ko sem videl med plenom lepo babilonsko oblačilo in dvesto šeklov srebra in kos zlata, težak petdeset šeklov, sem si jih zaželel in jih vzel; in glej, skriti so v zemlji sredi mojega šotora in srebro pod njim.
22 Tako je Jozue poslal sle in stekli so v šotor; in glej, skrit je bil v njegovem šotoru in srebro pod njim.
23 In vzeli so jih iz sredine šotora ter jih prinesli k Jozuetu in vsem Izraelovim sinovom ter jih položili pred GOSPODA.
24 Jozue in ves Izrael z njim so vzeli Ahána, Zerahovega sina, in srebro, oblačilo, zlati klin, njegove sinove, njegove hčere, njegove vole, njegove osle, njegove ovce, njegov šotor in vse, kar je imel, in so jih pripeljali v dolino Ahor.
25 Jozue pa je rekel: »Zakaj si nas spravil v nesrečo? Danes bo GOSPOD spravil v nesrečo tebe.« Ves Izrael ga je kamenjal s kamenjem in ga sežgal z ognjem, potem ko so ga prej kamenjali.
26 In nakopili so nad njim velik kup kamenja, ki je do današnjega dne. Tako se je GOSPOD odvrnil od srditosti svoje jeze. Zato se je tisti kraj imenoval Dolina Ahor, in tako se imenuje do današnjega dne.

POGLAVJE 8

1 In GOSPOD je rekel Jozuetu: Ne boj se in ne straši se; vzemi s seboj vse vojščake in vstani, pojdi gori v Aj; glej, v tvoje roke sem dal kralja Aja in njegovo ljudstvo, njegovo mesto in njegovo deželo.
2 In stori z Ajem in njegovim kraljem, kakor si storil z Jeriho in njenim kraljem: samo plen in njegovo živino si vzamete v plen: postavite zasedo za mesto za njim.
3 Tako je Jozue in vse vojno ljudstvo vstalo, da bi šli proti Aju; in Jozue je izbral trideset tisoč hrabrih junakov in jih ponoči poslal proč.
4 In zapovedal jim je, rekoč: Glej, počakajte v zasedi zoper mesto, za mestom; ne oddaljujte se daleč od mesta, ampak bodite vsi pripravljeni.
5 In jaz in vse ljudstvo, ki je z mano, se bomo približali mestu; in zgodilo se bo, ko bodo stopili nasproti nam, kakor prvič, da bomo bežali pred njimi,
6 (Kajti prihajali bodo za nami), dokler jih ne bomo odtegnili iz mesta; kajti rekli bodo: bežijo pred nami, kakor prvikrat; zatorej bomo bežali pred njimi.
7 Nato vstanite iz zasede in zasedite mesto, kajti GOSPOD, vaš Bog, vam ga bo izročil v roke.
8 In zgodi se, ko zavzamete mesto, mesto zažgete; storite po Gospodovi zapovedi. Glej, ukazal sem ti.
9 Jozue jih je torej poslal naprej; in šli so v zasedo ter ostali med Betelom in Ajem, na zahodni strani Aja; toda Jozue je tisto noč prenočil med ljudstvom.
10 In Jozue je zgodaj zjutraj vstal, preštel ljudstvo in šel on in Izraelovi starešine pred ljudstvom v Aj.
11 In vse ljudstvo, celo vojno ljudstvo, ki je bilo z njim, je šlo gor in se približalo ter prišlo pred mesto in se utaborilo na severni strani Aja; med njimi in Ajem je bila dolina.
12 Vzel je okoli pet tisoč mož in jih postavil v zasedo med Betelom in Ajem, na zahodni strani mesta.
13 In ko so postavili ljudstvo, celo vso vojsko, ki je bila na severu mesta, in njihove zasede na zahodu mesta, je šel Jozue tisto noč v sredino doline.
14 In zgodilo se je, ko je kralj Aja to videl, da so pohiteli in vstali zgodaj, možje mesta pa so šli proti Izraelu v boj, on in vse njegovo ljudstvo, ob določenem času pred planjavo; vendar ni vedel, da so za mestom lažnivci v zasedi.
15 In Jozue in ves Izrael so se naredili, kot da so potolčeni pred njimi, in so zbežali po poti v puščavo.
16 In vse ljudstvo, ki je bilo v Aju, je bilo sklicano, da bi jih preganjalo; in zasledovali so Jozueta in odtegnili so se stran od mesta.
17 In v Aju ali v Betelu ni ostal nihče, ki ne bi šel za Izraelom; in pustili so mesto odprto ter zasledovali Izraela.
18 In GOSPOD je rekel Jozuetu: Iztegni sulico, ki jo imaš v roki, proti Aju; zakaj dal ti ga bom v roko. In Jozue je iztegnil sulico, ki jo je imel v roki, proti mestu.
19 In zaseda se je hitro dvignila s svojega mesta in stekli so takoj, ko je iztegnil roko; in vstopili so v mesto in ga zavzeli ter hitro zažgali mesto.
20 In ko so možje iz Aja pogledali za seboj, so videli, in glej, dim mesta se je dvigal do neba in niso imeli moči, da bi zbežali na to ali ono stran: in ljudje, ki so bežali v puščavo, so se obrnili proti zasledovalcem.
21 In ko so Jozue in ves Izrael videli, da je zaseda zavzela mesto in da se dviga dim iz mesta, so se obrnili nazaj in pobili može iz Aja.
22 Drugi pa je izstopil iz mesta proti njim; tako so bili sredi Izraela, nekateri na tej in drugi na oni strani; in so jih udarili, tako da niso pustili, da bi nobeden od njih ostal ali ušel.
23 Ajskega kralja pa so prijeli živega in ga pripeljali k Jozuetu.
24 In zgodilo se je, ko je Izrael končal pobijanje vseh prebivalcev Aja na polju, v puščavi, kjer so jih lovili, in ko so vsi padli na ostrino meča, dokler niso bili pokončani, so se vsi Izraelci vrnili v Aj in ga udarili z ostrino meča.
25 In tako se je zgodilo, da je bilo vseh tistih, ki so tisti dan padli, moških in žensk, dvanajst tisoč, in sicer vsi možje iz Aja.
26 Kajti Jozue ni umaknil svoje roke, s katero je iztegnil sulico, dokler ni popolnoma uničil vseh prebivalcev Aja.
27 Samo živino in plen tistega mesta je Izrael vzel zase v plen, po besedi GOSPODOVI, ki jo je zapovedal Jozuetu.
28 In Jozue je požgal Aj in ga spremenil v večno gomilo, v puščavo do danes.
29 In kralja Aja je obesil na drevesu do večera; in takoj ko je sonce zašlo, je Jozue ukazal, naj snamejo njegovo truplo z drevesa in ga vržejo k vhodu v mestna vrata ter nanj postavijo velik kup kamenja, ki je ostal do danes.
30 Nato je Jozue zgradil oltar GOSPODU, Izraelovemu Bogu, na gori Ebal,
31 Kakor je Mojzes, hlapec Gospodov, zapovedal Izraelovim sinovom, kakor je pisano v knjigi Mojzesove postave, oltar iz celih kamnov, nad katerim nihče ni dvignil nobenega železa; in na njem so darovali žgalne daritve GOSPODU in darovali mirovne daritve.
32 In tam je na kamne napisal prepis Mojzesove postave, ki jo je napisal v navzočnosti Izraelovih sinov.
33 In ves Izrael in njegovi starešine, nadzorniki in sodniki so stali na tej strani skrinje in na oni strani pred duhovniki leviti, ki so nosili skrinjo Gospodove zaveze, tako tujec kot tisti, ki se je rodil med njimi; polovica jih je proti gori Gerizim, polovica pa proti gori Ebal; kakor je Mojzes, služabnik GOSPODOV, prej zapovedal, naj blagoslovijo Izraelovo ljudstvo.
34 In potem je prebral vse besede postave, blagoslove in prekletstva, v skladu z vsem, kar je zapisano v knjigi postave.
35 Od vsega, kar je zapovedal Mojzes, ni bilo nobene besede, ki je Jozue ne bi prebral pred vso občino Izraelovo, z ženami in otroki in tujci, ki so se pogovarjali med njimi.

POGLAVJE 9

1 In zgodilo se je, ko so to slišali vsi kralji, ki so bili onkraj Jordana, v hribih in v dolinah in na vseh obalah velikega morja nasproti Libanonu, Hetiti in Amorejci, Kanaanci, Periziti, Hivijci in Jebusejci;
2 Da so se zbrali, da bi se enotno bojevali z Jozuetom in z Izraelom.
3 In ko so prebivalci Gibeona slišali, kaj je Jozue storil Jerihi in Aju,
4 Delali so zvijačno in šli in delali so se, kot da bi bili veleposlaniki, in so vzeli stare vreče na svoje osle in vinske steklenice, stare, natrgane in zavezane;
5 In stare čevlje in obutev na njihovih nogah in stara oblačila na njih; in ves kruh njihove zaloge je bil suh in plesen.

6 In odšli so k Jozuetu v taborišče v Gilgalu in rekli njemu in Izraelovim možem: »Prišli smo iz daljne dežele; zdaj torej sklenite zavezo z nami.«
7 In Izraelci so rekli Hivijcem: »Mogoče bi prebivali med nami; in kako naj naredimo ligo s tabo?
8 In rekli so Jozuetu: »Tvoji služabniki smo. In Jozue jim je rekel: Kdo ste? in od kod prihajaš?
9 Rekli so mu: »Iz zelo oddaljene dežele so prišli tvoji služabniki zaradi imena GOSPODA, tvojega Boga; kajti slišali smo o njem in o vsem, kar je storil v Egiptu,
10 In vse, kar je storil obema kraljema Amorejcev, ki sta bila onkraj Jordana, Sihonu, kralju v Hešbonu, in Ogu, kralju v Bašanu, ki je bil v Aštarotu.
11 Zato so nam naši starešine in vsi prebivalci naše dežele govorili, rekoč: Vzemite živila s seboj za na pot in jim pojdite naproti ter jim recite: Vaši služabniki smo; zdaj torej sklenite zavezo z nami.
12 Ta naš kruh smo vzeli vročega za hrano iz naših hiš na dan, ko smo prišli, da bi šli k vam; zdaj pa, glej, suho je in plesnivo:
13 In te steklenice vina, ki smo jih napolnili, so bile nove; in glej, raztrgajo se: in ta naša oblačila in naši čevlji so postali stari zaradi zelo dolge poti.
14 In možje so vzeli od njihove hrane in niso vprašali za nasvet iz GOSPODOVIH ust.
15 In Jozue je z njimi sklenil mir in z njimi sklenil zavezo, da jih bo pustil živeti; in knezi občine so jim prisegli.
16 In zgodilo se je ob koncu treh dni po tem, ko so z njimi sklenili zavezo, da so slišali, da so njihovi sosedje, in da prebivajo med njimi.
17 Izraelovi sinovi so se odpravili na pot in tretji dan prišli v svoja mesta. Njihova mesta so bila Gibeon, Kefira, Beerot in Kirjat Jearim.
18 In Izraelovi sinovi jih niso udarili, ker so jim knezi občine prisegli pri GOSPODU, Izraelovem Bogu. In vsa občina je godrnjala proti knezom.
19 Toda vsi knezi so rekli vsej občini: Prisegli smo jim pri GOSPODU, Izraelovem Bogu; zdaj se jih torej ne smemo dotakniti.
20 To jim bomo storili; pustili jih bomo celo živeti, da ne pride do jeze nad nami zaradi prisege, ki smo jim jo prisegli.
21 In knezi so jim rekli: Pustite jih živeti; ampak naj bodo sekači lesa in črpalci vode vsej občini; kot so jim knezi obljubili.
22 In Jozue jih je poklical in jim govoril, rekoč: Zakaj ste nas zapeljali, rekoč: Zelo daleč smo od vas; ko prebivaš med nami?
23 Zdaj ste torej prekleti in nihče od vas ne bo osvobojen tega, da bi bili sužnji, sekači lesa in črpalci vode za hišo mojega Boga.
24 In odgovorili so Jozuetu in rekli: Ker je bilo tvojim služabnikom res povedano, kako je GOSPOD, tvoj Bog, svojemu služabniku Mojzesu ukazal, naj ti da vso deželo in uniči vse prebivalce dežele pred teboj, zato smo se zelo bali za svoje življenje zaradi tebe in smo to storili.
25 In zdaj, glej, smo v tvoji roki: kakor se ti zdi dobro in prav, da nam storiš, stori.
26 In tako je storil z njimi in jih rešil iz rok Izraelovih sinov, da jih niso ubili.
27 In Jozue jih je tisti dan naredil za sekanje drv in za zbiranje vode za občino in za GOSPODOV oltar, vse do danes, na kraju, ki ga je izbral.

POGLAVJE 10

1 In zgodilo se je, ko je jeruzalemski kralj Adonizedek slišal, kako je Jozue zavzel Aj in ga popolnoma uničil; kakor je storil Jerihi in njenemu kralju, tako je storil Aju in njenemu kralju; in kako so prebivalci Gibeona sklenili mir z Izraelom in bili med njimi;
2 Da so se zelo bali, ker je bil Gibeon veliko mesto, kot eno od kraljevih mest, in ker je bilo večje od Aja in vsi njegovi možje so bili mogočni.
3 Zato je Adonizedek, kralj Jeruzalema, poslal Hohamu, kralju Hebrona, in Piramu, kralju Jarmuta, Jafiji, kralju Lahiša, in Debirju, kralju Eglona, rekoč:
4 Pridi k meni in mi pomagaj, da premagamo Gibeon, kajti sklenil je mir z Jozuetom in z Izraelovimi sinovi.
5 Zato se je zbralo pet amorejskih kraljev, jeruzalemski kralj, hebronski kralj, jarmutski kralj, lahiški kralj, eglonski kralj in šli gor, oni in vse njihove čete, in se utaborili pred Gibeonom ter se z njim vojskovali.
6 Gibeonski možje so poslali k Jozuetu v taborišče v Gilgalu, rekoč: Ne popuščaj rok svojim služabnikom! hitro pridi k nam in nas reši in nam pomagaj, zakaj vsi kralji Amorejcev, ki prebivajo v gorah, so zbrani proti nam.
7 Tako se je Jozue povzpel iz Gilgala, on in z njim vse vojno ljudstvo in vsi hrabri junaki.
8 In GOSPOD je rekel Jozuetu: »Ne boj se jih, ker sem jih izročil v tvoje roke; nihče izmed njih ne bo stal pred teboj.
9 Jozue je torej nenadoma prišel k njim in je šel iz Gilgala celo noč.
10 In GOSPOD jih je zmedel pred Izraelom in jih pobil z velikim pobojem v Gibeonu in jih preganjal po poti, ki gre v Bethoron, in jih udaril do Azeke in do Makede.
11 In zgodilo se je, ko so bežali pred Izraelom in se spuščali proti Bethoronu, da je GOSPOD vrgel nadnje velike kamne z neba do Azeke in umrli so: več jih je umrlo od kamenja toče kot tistih, ki so jih Izraelovi sinovi pobili z mečem.
12 Tedaj je Jozue govoril GOSPODU na dan, ko je GOSPOD izročil Amorejce pred Izraelove sinove, in rekel je pred Izraelovimi očmi: Sonce, ustavi se nad Gibeonom! in ti, luna, v dolini Ajalon.
13 In sonce se je ustavilo in luna je ostala, dokler se ljudje niso maščevali svojim sovražnikom. Ali ni to zapisano v Jašerjevi knjigi? Tako je sonce obstalo sredi neba in ni hitelo, da bi zašlo ves dan.
14 In ni bilo takega dneva ne pred njim ne po njem, da bi GOSPOD uslišal človeški glas: zakaj GOSPOD se je bojeval za Izraela.
15 In Jozue se je in ves Izrael z njim vrnil v tabor v Gilgal.
16 Toda teh pet kraljev je zbežalo in se skrilo v votlini v Makedi.
17 In Jozuetu so povedali, rekoč: Pet kraljev je najdenih skritih v votlini v Makedi.
18 In Jozue je rekel: Zavalite velike kamne na odprtino votline in ob njej postavite može, da jih varujejo.
19 Vi pa ne ostajajte, ampak preganjajte svoje sovražnike in pobijte zadnje med njimi; ne dovolite jim, da bi vstopili

v svoja mesta, zakaj GOSPOD, vaš Bog, jih je izročil v vaše roke.
20 In zgodilo se je, ko so jih Jozue in Izraelovi sinovi končali z zelo velikim pobojem, dokler niso bili pokončani, da so preostali od njih vstopili v ograjena mesta.
21 In vse ljudstvo se je v miru vrnilo v tabor k Jozuetu v Makedo; nihče ni zamahnil z jezikom proti kateremu izmed Izraelovih sinov.
22 Nato je rekel Jozue: Odprite odprtino votline in pripeljite teh pet kraljev k meni iz votline.
23 In storili so tako in k njemu iz votline pripeljali tistih pet kraljev, jeruzalemskega kralja, hebronskega kralja, jarmutskega kralja, lahiškega kralja in eglonskega kralja.
24 In zgodilo se je, ko so te kralje pripeljali k Jozuetu, da je Jozue poklical vse Izraelove može in rekel poveljnikom vojskovodje, ki so šli z njim: Pristopite, postavite svoje noge na vrat teh kraljev. In pristopili so k njim in jim položili svoje noge na vrat.
25 In Jozue jim je rekel: »Ne bojte se in ne plašite se, bodite močni in pogumni; kajti tako bo GOSPOD storil vsem vašim sovražnikom, proti katerim se bojujete.
26 Nato jih je Jozue udaril in jih usmrtil ter obesil na pet dreves; in na drevesih so viseli do večera.
27 In zgodilo se je ob času sončnega zahoda, da je Jozue ukazal, da so jih sneli z dreves in jih vrgli v votlino, v kateri so bili skriti, in v odprtino jame položili velike kamne, ki ostanejo do danes.
28 In tisti dan je Jozue zavzel Makedo in jo udaril z ostrino meča, njenega kralja pa je popolnoma uničil, njih in vse duše, ki so bile v njem; nikogar ni pustil, da bi ostal; in naredil je s kraljem v Makedi, kakor je storil s kraljem v Jerihi.
29 Tedaj je Jozue in ves Izrael z njim šel iz Makide v Libno in se bojeval zoper Libno.
30 In GOSPOD je dal tudi njega in njegovega kralja v Izraelovo roko; in udaril ga je z ostrino meča in vse duše, ki so bile v njem; nikogar ni pustil ostati v njem; vendar je s svojim kraljem storil tako, kot je storil s kraljem Jerihe.
31 In Jozue je šel iz Libne in ves Izrael z njim v Lakiš, se utaboril zoper njega in se bojeval zoper njega.
32 In GOSPOD je izročil Lakiš v roke Izraelu, ki ga je zavzel drugi dan in ga udaril z ostrino meča in vse duše, ki so bile v njem, po vsem, kar je storil Libni.
33 Tedaj je prišel Horam, kralj Gezerja, pomagat Lakišu; in Jozue je udaril njega in njegovo ljudstvo, dokler mu ni zapustil nikogar.
34 In iz Lakiša je šel Jozue k Eglonu in ves Izrael z njim; in utaborili so se zoper njega in se bojevali zoper njega.
35 In tistega dne so ga zavzeli in ga udarili z ostrino meča in vse duše, ki so bile v njem, je tisti dan popolnoma uničil, v skladu z vsem, kar je storil Lakišu.
36 In Jozue je šel gor iz Eglona in ves Izrael z njim v Hebron; in proti temu so se borili:
37 In zavzeli so ga in ga udarili z ostrino meča, njegovega kralja in vsa mesta in vse duše, ki so bile v njih; nikogar ni pustil živega, kakor je bil storil Eglonu; vendar ga je popolnoma uničil in vse duše, ki so bile v njem.
38 In Jozue in ves Izrael z njim se je vrnil v Debir; in se boril proti temu:
39 In zavzel ga je, njegovega kralja in vsa njegova mesta; in udarili so jih z ostrino meča in popolnoma uničili vse duše, ki so bile v njem; nobenega ni ostal: kakor je storil Hebronu, tako je storil Debirju in njegovemu kralju; kakor je storil Libni in njenemu kralju.
40 Tako je Jozue udaril vso deželo gorovja in juga, doline in studencev in vse njihove kralje; ni pustil nobenega živega, temveč je popolnoma uničil vse, kar je dihalo, kakor je zapovedal GOSPOD, Izraelov Bog.
41 In Jozue jih je pobil od Kadešbarneje do Gaze in vso gošensko deželo do Gibeona.
42 In vse te kralje in njihovo deželo je Jozue zavzel naenkrat, ker se je GOSPOD, Izraelov Bog, bojeval za Izraela.
43 In Jozue in ves Izrael z njim se je vrnil v tabor v Gilgal.

POGLAVJE 11

1 In zgodilo se je, ko je Jabin, kralj Hazorja, slišal te stvari, je poslal k Jobabu, kralju Madona, in h kralju Šimrona in kralju Akšafa,
2 In kraljem, ki so bili severno od gora in planjav južno od Chinnerotha ter v dolini in na mejah Dora na zahodu,
3 In Kanaancem na vzhodu in zahodu in Amorejcem, Hetejcem, Perizejcem in Jebusejcem v gorah in Hivejcem pod Hermonom v deželi Mizpe.
4 In odšli so ven, oni in vse njihove čete z njimi, veliko ljudstva, tako kot peska, ki je na morskem bregu, v množici s konji in zelo številnimi vozovi.
5 In ko so se vsi ti kralji srečali, so prišli in se skupaj utaborili pri vodah Meroma, da bi se bojevali proti Izraelu.
6 In GOSPOD je rekel Jozuetu: »Ne boj se pred njimi, kajti jutri ob tem času jih bom vse izročil pobite pred Izraelom: njihovim konjem boš prerezal rezila in njihove bojne vozove zažgal z ognjem.
7 Tako je Jozue in z njim vse vojno ljudstvo nenadoma prišel zoper njih pri vodah Meroma; in padli so nanje.
8 In GOSPOD jih je izročil v roke Izraelu, ki jih je udaril in jih pregnal do velikega Zidona in do Misrefotmaima in do doline Mizpe na vzhodu; in udarili so jih, dokler jim ni ostal nihče.
9 In Jozue jim je storil, kakor mu je GOSPOD naročil: njihovim konjem je prerezal žile in njihove bojne vozove zažgal z ognjem.
10 In Jozue se je tisti čas obrnil nazaj in zavzel Hazor ter z mečem udaril njegovega kralja; kajti Hazor je bil pred tem glava vseh teh kraljestev.
11 In udarili so vse duše, ki so bile v njem, z ostrino meča in jih povsem uničili; nikomur ni bilo več dihati; in Hazor je sežgal z ognjem.
12 In vsa mesta teh kraljev in vse njihove kralje je Jozue zavzel in jih udaril z ostrino meča ter jih popolnoma uničil, kakor je zapovedal Mojzes, hlapec Gospodov.
13 Kar pa se tiče mest, ki so obstala v svoji trdnjavi, Izrael ni požgal nobenega od njih, razen samo Hazorja; to je zažgal Joshua.
14 In ves plen teh mest in živino so Izraelovi sinovi vzeli zase; toda vsakega človeka so udarili z ostrino meča, dokler jih niso uničili in niso pustili nikomur dihati.
15 Kakor je GOSPOD ukazal Mojzesu, svojemu služabniku, tako je Mojzes ukazal Jozuetu in tako je storil Jozue; ni pustil ničesar od vsega, kar je GOSPOD zapovedal Mojzesu.

16 Tako je Jozue zavzel vso to deželo, hribovje in vso južno pokrajino, vso deželo Gosen, dolino in planjavo in Izraelovo goro in dolino le-te;
17 Celo od gore Halak, ki se vzpenja do Seira, celo do Baalgada v libanonski dolini pod goro Hermon; in vse njihove kralje je vzel, jih udaril in ubil.
18 Jozue se je dolgo bojeval z vsemi temi kralji.
19 Ni bilo mesta, ki bi sklenilo mir z Izraelovimi sinovi, razen Hivijcev, prebivalcev Gibeona: vsa druga so zavzeli v boju.
20 Kajti od GOSPODA je bilo, da so zakrknila njihova srca, da so prišli zoper Izraela v boju, da bi jih popolnoma uničil in da ne bi imeli nobene milosti, ampak da bi jih uničil, kakor je Gospod zapovedal Mojzesu.
21 In tisti čas je prišel Jozue in iztrebil Anakime z gora, iz Hebrona, iz Debirja, iz Anaba in z vseh Judovih gora in iz vseh Izraelovih gora: Jozue jih je popolnoma uničil z njihovimi mesti.
22 V deželi Izraelovih sinov ni ostal nihče od Anakovcev; ostali so le v Gazi, v Gatu in v Ašdodu.
23 Tako je Jozue zavzel vso deželo po vsem, kar je GOSPOD rekel Mojzesu; in Jozue ga je dal v dediščino Izraelu po njihovi razdelitvi po njihovih rodovih. In dežela je počivala od vojne.

POGLAVJE 12

1 To so torej kralji dežele, ki so jih Izraelovi sinovi udarili in zasedli njihovo deželo onstran Jordana proti sončnemu vzhodu, od reke Arnon do gore Hermon in vso nižino na vzhodu:
2 Sihon, kralj Amorejcev, ki je prebival v Hešbonu in je vladal od Aroerja, ki je na bregu reke Arnon, in od sredine reke in od polovice Gileada, celo do reke Jabok, ki je meja Amonovih sinov;
3 In od ravnine do morja Chinneroth na vzhodu in do morja ravnine, celo slanega morja na vzhodu, pot do Bethjeshimotha; in z juga pod Ashdothpisgah:
4 In obala Oga, basanskega kralja, ki je bil iz ostanka velikanov, ki so prebivali v Aštarotu in v Edreju,
5 In kraljeval je na gori Hermonu in v Salki in v vsem Bašanu do meje Gešurjev in Maahatov in polovice Gileada, meje Sihona, kralja Hešbona.
6 Mojzes, GOSPODOV služabnik, in Izraelovi sinovi so jih udarili in Mojzes, GOSPODOV hlapec, je to dal v posest Rubenovcem, Gadovcem in polovici Manasejevega rodu.
7 In to so kralji dežele, ki so jo Jozue in Izraelovi sinovi udarili na tej strani Jordana na zahodu, od Baalgada v libanonski dolini celo do gore Halak, ki se vzpenja do Seira; ki ga je Jozue dal Izraelovim rodovom v posest po njihovih razdelitvah;
8 V gorah in v dolinah in na planjavah in v izvirih in v puščavi in v južni deželi; Hetiti, Amorejci in Kanaanci, Perizijci, Hivijci in Jebusejci:
9 jerihski kralj, eden; kralj Aja, ki je poleg Betela, eden;
10 jeruzalemski kralj, eden; hebronski kralj, eden;
11 kralj Jarmutha, eden; lahiški kralj, eden;
12 Eglonski kralj, eden; kralj v Gezerju, eden;
13 Debirski kralj, eden; kralj Gederja, eden;
14 Hormaški kralj, eden; aradski kralj, eden;
15 kralj Libne, eden; kralj Adulama, eden;
16 Makedski kralj, eden; betelski kralj, eden;
17 Tapuaški kralj, eden; heferski kralj, eden;
18 Afeški kralj, eden; lašaronski kralj, eden;
19 Madonski kralj, eden; kralj v Hazorju, eden;
20 kralj Shimronmerona, eden; kralj Ahšafa, eden;
21 Taanaški kralj, eden; megidski kralj, eden;
22 kralj v Kedešu, eden; kralj Jokneama iz Karmela, eden;
23 Kralj Dora na obali Dora, eden; kralj galgalskih narodov, eden;
24 Kralj v Tirzi, eden: vseh kraljev enaintrideset.

POGLAVJE 13

1 Jozue je bil star in v letih; in GOSPOD mu je rekel: Ti si star in v letih, pa je še zelo veliko zemlje, ki jo je treba posesti.
2 To je dežela, ki je še ostala: vse meje Filistejcev in vse Gešurije,
3 Od Sihorja, ki je pred Egiptom, do meja Ekrona proti severu, ki se šteje h Kanaancem: pet gospodov Filistejcev; Gazatovci in Ašdotijci, Eškalonijci, Gitijci in Ekronijci; tudi Avites:
4 Od juga vsa dežela Kanaancev in Meara, ki je poleg Sidoncev, do Afeka do meja Amorejcev:
5 In dežela Giblijcev in ves Libanon, proti sončnemu vzhodu, od Baalgada pod goro Hermon do vhoda v Hamat.
6 Vse prebivalce hribovja od Libanona do Misrefotmaima in vse Sidonce bom pregnal izpred Izraelovih sinov; le ti ga z žrebom razdeli Izraelovim sinovom v dediščino, kakor sem ti zapovedal.
7 Zdaj torej razdeli to deželo v dediščino devetim rodovom in polovici Manasejevega rodu,
8 Z njimi so Rubenovci in Gadovci prejeli svojo dediščino, ki jim jo je dal Mojzes, onkraj Jordana proti vzhodu, kakor jim je dal Mojzes, hlapec GOSPODOV;
9 Od Aroerja, ki je na bregu reke Arnon, in mesta, ki je sredi reke, in vse medebske ravnice do Dibona;
10 In vsa mesta Sihona, kralja Amorejcev, ki je kraljeval v Hešbonu, do meje Amonovih sinov;
11 In Gilead, meja Gešurjev in Maahatejcev, vsa gora Hermon in ves Bašan do Salke;
12 Vse Ogovo kraljestvo v Basanu, ki je kraljevalo v Aštarotu in v Edreju, ki je ostalo od ostanka velikanov: kajti te je Mojzes udaril in pregnal.
13 Vendar Izraelovi sinovi niso izgnali Gešurjev ne Maahatov; ampak Gešuri in Maahati prebivajo med Izraelovimi sinovi vse do danes.
14 Samo Levijevemu rodu ni dal dediščine; ognjene daritve GOSPODA, Boga Izraelovega, so njihova dediščina, kakor jim je rekel.
15 In Mojzes je dal rodu Rubenovih sinov dediščino po njihovih družinah.
16 In njihova obala je bila od Aroerja, ki je na bregu reke Arnon, in mesta, ki je sredi reke, in vse nižine ob Medebi;
17 Hešbon in vsa njegova mesta, ki so v ravnini; Dibon, Bamotbaal in Betbaalmeon,
18 In Jahaza, Kedemot in Mefaat,
19 In Kirjathaim, Sibmah in Zarethshahar na gori doline,
20 In Betpeor, Ashdothpisgah in Betjeshimoth,
21 In vsa mesta v ravnini in vse kraljestvo Sihona, amorejskega kralja, ki je kraljeval v Hešbonu, ki ga je Mojzes udaril z midianskimi knezi, Evijem in Rekemom

ter Zurjem in Hurom in Rebom, ki so bili Sihonovi vojvodi, ki so prebivali v deželi.
22 Tudi Balaama, Beorjevega sina, vedeževalca, so Izraelovi sinovi umorili z mečem med tistimi, ki so jih pobili.
23 In meja Rubenovih sinov je bil Jordan in njegova meja. To je bila dediščina Rubenovih sinov po njihovih rodbinah, njihova mesta in vasi.
24 In Mojzes je dal dediščino Gadovemu rodu, in sicer Gadovim sinovom po njihovih družinah.
25 In njihova obala je bila Jazer in vsa gileadska mesta ter polovica dežele Amonovih sinov do Aroerja, ki je pred Rabo;
26 In od Hešbona do Ramatmizpe in Betonima; in od Mahanaima do meje Debir;
27 V dolini pa Betaram, Betnimra, Sukot in Zafon, preostali del kraljestva Sihona, hešbonskega kralja, Jordan in njegova meja, vse do roba morja Kineret na drugi strani Jordana proti vzhodu.
28 To je dediščina sinov Gadovih po njihovih rodbinah, mestih in vaseh.
29 In Mojzes je dal dediščino polovici Manasejevega rodu: in to je bila posest polovice rodu Manasejevih sinov po njihovih družinah.
30 In njihova meja je bila od Mahanaima, ves Bašan, vse kraljestvo Oga, basanskega kralja, in vsa Jairova mesta, ki so v Bašanu, šestdeset mest:
31 In polovica Gileada, Aštarota in Edreja, mest Ogovega kraljestva v Bašanu, so pripadala sinovom Mahirja, Manasejevega sina, in sicer eni polovici Mahirjevih sinov po njihovih družinah.
32 To so dežele, ki jih je Mojzes razdelil v dediščino na Moabskih planjavah, na drugi strani Jordana, ob Jerihu, proti vzhodu.
33 Toda Levijevemu rodu Mojzes ni dal nobene dediščine: GOSPOD, Izraelov Bog, je bil njihova dediščina, kakor jim je rekel.

POGLAVJE 14

1 In to so dežele, ki so jih Izraelovi sinovi podedovali v kanaanski deželi, ki so jim jih razdelili v dediščino Eleazar duhovnik in Jozue, Nunov sin, ter poglavarji očetov rodov Izraelovih sinov.
2 Z žrebom je bila njihova dediščina, kakor je GOSPOD zapovedal po Mojzesu, za devet rodov in za polovico rodu.
3 Kajti Mojzes je dal dediščino dvema rodovoma in pol rodu na oni strani Jordana; levitom pa ni dal dediščine med njimi.
4 Kajti Jožefovi sinovi sta bila dva rodova, Manasejev in Efraimov; zato niso dali levitom nobenega deleža v deželi, razen mest za bivanje z njihovimi predmestji za njihovo živino in za njihovo imetje.
5 Kakor je GOSPOD zapovedal Mojzesu, tako so storili Izraelovi sinovi in razdelili deželo.
6 Tedaj so Judovi sinovi prišli k Jozuetu v Gilgal; in Kaleb, sin Jefunejev Kenezec, mu je rekel: Ti veš, kar je GOSPOD rekel Mojzesu, možu Božjemu, o meni in tebi v Kadešbarneji.
7 Štirideset let sem bil star, ko me je Mojzes, služabnik GOSPODOV, poslal iz Kadešbarneje, da bi ogledal deželo; in spet sem mu sporočil, kakor mi je bilo v srcu.
8 Toda moji bratje, ki so šli z menoj gor, so ljudstvu otoplili srce; jaz pa sem popolnoma sledil GOSPODU, svojemu Bogu.
9 In Mojzes je tistega dne prisegel, rekoč: Zagotovo bo dežela, po kateri so stopale tvoje noge, tvoja dediščina in tvojih otrok na veke, ker si v celoti sledil GOSPODU, mojemu Bogu.
10 In zdaj, glejte, GOSPOD me je ohranil pri življenju, kot je rekel, teh petinštirideset let, prav odkar je GOSPOD govoril to besedo Mojzesu, medtem ko so Izraelovi sinovi tavali po puščavi; in zdaj, glejte, danes sem star oseminpet let.
11 Še danes sem tako močan, kakor sem bil v tistem dnevu, ko me je poslal Mojzes: kakor je bila moja moč takrat, tako je moja moč zdaj za vojno, da grem ven in vstopim.
12 Zdaj mi torej daj to goro, o kateri je GOSPOD govoril tisti dan; kajti tisti dan si slišal, kako so bili tam Anakimi in da so bila mesta velika in ograjena; če bo tako GOSPOD z menoj, tedaj jih bom mogel pregnati, kakor je rekel GOSPOD.
13 In Jozue ga je blagoslovil in dal Kalebu, Jefunejevemu sinu, Hebron v dediščino.
14 Hebron je torej postal dediščina Kaleba, sina Jefunejevega Kenezijca, vse do današnjega dne, ker je povsem sledil GOSPODU, Izraelovemu Bogu.
15 In ime Hebrona je bilo prej Kirjatharba; ki je bil Arba velik mož med Anakimi. In dežela je počivala od vojne.

POGLAVJE 15

1 To je bil torej žreb rodu Judovih sinov po njihovih družinah; celo do meje Edoma je bila puščava Zin na jugu skrajni del južne obale.
2 In njihova južna meja je bila od obale slanega morja, od zaliva, ki gleda proti jugu:
3 In šel je na južno stran do Maalehacrabbima in šel vzdolž Zina ter se povzpel na južni strani do Kadešbarnee in šel vzdolž Hezrona, šel do Adarja in prinesel kompas do Karkae:
4 Od tod je šla proti Azmonu in se iztekla do reke Egipta; in izhodi iz te obale so bili pri morju: to bo vaša južna obala.
5 In vzhodna meja je bilo slano morje, vse do konca Jordana. In njihova meja v severni četrti je bila od morskega zaliva na skrajnem delu Jordana:
6 In meja se je povzpela do Bethogle in šla mimo severne Betharabe; in meja se je dvignila do kamna Bohana, Rubenovega sina.
7 In meja se je dvignila proti Debirju iz doline Ahor in tako proti severu, gledala proti Gilgalu, to je pred vzponom k Adumimu, ki je na južni strani reke: in meja je šla proti vodam Enšemeša in se iztekla pri Enrogelu:
8 Meja se je vzpenjala po dolini Hinomovega sina do južne strani Jebusita; to je Jeruzalem; in meja je šla do vrha gore, ki leži pred dolino Hinom proti zahodu, ki je na koncu doline velikanov proti severu:
9 In meja je bila potegnjena od vrha hriba do izvira vode Neftoaha in je šla do mest gore Efron; in meja je bila potegnjena do Baale, ki je Kirjathjearim:
10 In meja je šla od Baale proti zahodu do gore Seir in šla do pobočja gore Jearim, ki je Kesalon, na severni strani, in se spustila do Betšemeša ter šla naprej do Timne.

11 Meja je šla proti severni strani Ekrona in se je potegnila do Šikrona, šla do gore Baala in šla do Jabneela; in izhodi iz meje so bili pri morju.
12 In zahodna meja je bila do velikega morja in njegove obale. To je obala Judovih sinov okrog in okrog po njihovih družinah.
13 Kalebu, Jefunejevemu sinu, je dal delež med Judovimi sinovi, po Gospodovem ukazu Jozuetu, in sicer mesto Arba, Anakovega očeta, to mesto je Hebron.
14 In Kaleb je od tam pregnal tri Anakove sinove, Šešaja, Ahimana in Talmaja, Anakove sinove.
15 In od tam je šel gor k prebivalcem Debirja; in ime Debirja je bilo prej Kirjatsefer.
16 In Kaleb je rekel: Kdor udari Kirjatsefer in ga zavzame, mu bom dal svojo hčer Akso za ženo.
17 In Otniel, sin Kenaza, Kalebovega brata, ga je zavzel; in dal mu je Ahso, svojo hčer, za ženo.
18 In zgodilo se je, ko je prišla k njemu, ga je navedla, da je njenega očeta prosil za njivo; in zlekla je z osla; in Caleb ji je rekel: Kaj hočeš?

POGLAVJE 16

1 In žreb Jožefovih sinov je padel od Jordana pri Jerihi do Jerihonske vode na vzhodu, do puščave, ki se dviga od Jerihe čez goro Betel,
2 In gre iz Betela v Luz in poteka do meja Archi do Atarota,
3 In se spušča proti zahodu do obale Jafletija, do obale spodnjega Bethorona in do Gezerja; in izteka se v morje.
4 Tako sta Jožefova sinova, Manase in Efraim, prevzela svojo dediščino.
5 In meja Efrajimovih sinov po njihovih rodbinah je bila takole: celo meja njihove dediščine na vzhodni strani je bil Atarotadar do Bethorona zgornjega;
6 Meja je šla proti morju do Mikmeta na severni strani; in meja je šla okoli proti vzhodu do Taanathshiloha in šla mimo njega na vzhodu do Janohaha;
7 In šlo je navzdol od Janohe do Atarotha in do Naaratha ter prispelo do Jerihe in se izteklo pri Jordanu.
8 Meja je šla od Tapuaha proti zahodu do reke Kanah; in izteki so bili pri morju. To je dediščina rodu Efrajimovih sinov po njihovih rodbinah.
9 In posebna mesta za Efraimove sinove so bila med dediščino Manasejevih sinov, vsa mesta z njihovimi vasmi.
10 Niso pa pregnali Kanaanov, ki so prebivali v Gezerju; ampak Kanaanci prebivajo med Efraimijci do danes in služijo pod davkom.

POGLAVJE 17

1 Veliko je bilo tudi za Manasejev rod; bil je namreč Jožefov prvorojenec; namreč za Mahirja, prvorojenca Manasejevega, očeta Gileadovega: ker je bil vojak, je imel zato Gilead in Basan.
2 Veliko je bilo tudi za druge Manasejeve sinove po njihovih družinah; za sinove Abiezerjeve in za sinove Helekove in za sinove Asrielove in za sinove Sihemove in za sinove Heferjeve in za sinove Šemide: to so bili moški sinovi Manaseja, Jožefovega sina, po svojih rodbinah.
3 Toda Zelofad, sin Heferja, sina Gileada, sina Makirja, sina Manasejevega, ni imel sinov, ampak hčere; in to so imena njegovih hčera: Mahla in Noe, Hogla, Milka in Tirza.
4 In prišli so pred duhovnika Eleazarja in pred Jozueta, Nunovega sina, in pred kneze in rekli: GOSPOD je zapovedal Mojzesu, naj nam da dediščino med našimi brati. Zato jim je po GOSPODOVI zapovedi dal dediščino med brati njihovega očeta.
5 Manaseju je pripadlo deset deležev poleg dežele Gilead in Basan, ki sta bila na drugi strani Jordana;
6 Kajti Manasejeve hčere so imele dediščino med njegovimi sinovi, ostali Manasejevi sinovi pa so imeli gileadsko deželo.
7 In Manasejeva meja je bila od Asherja do Mihmete, ki leži pred Sihemom; in meja je šla po desni strani do prebivalcev Entapuaha.
8 Manaseju je pripadala dežela Tapuah; toda Tapuah na Manasejevi meji je pripadal Efraimovim sinovom;
9 In obala se je spustila do reke Kanah, južno od reke: ta Efraimova mesta so med Manasejevimi mesti: tudi Manasejeva obala je bila na severni strani reke in se je iztekala pri morju.
10 Na jugu je bil Efraimov, na severu pa Manasejev in morje je njegova meja; in srečala sta se pri Ašerju na severu in pri Isaharju na vzhodu.
11 Manase je imel v Isaharju in Aserju Betsean in njegova mesta, Ibleam in njegova mesta, prebivalce Dora in njegova mesta, prebivalce Endorja in njegova mesta, prebivalce Taanaha in njegova mesta ter prebivalce Megida in njegova mesta, celo tri dežele.
12 Toda Manasejevi sinovi niso mogli pregnati prebivalcev teh mest; vendar bodo Kanaanci prebivali v tej deželi.
13 Vendar se je zgodilo, ko so Izraelovi sinovi postali močni, da so Kanaance plačali davek; vendar jih ni popolnoma pregnal.
14 In Jožefovi sinovi so govorili Jozuetu, rekoč: Zakaj si mi dal le en žreb in en delež v dediščino, saj sem veliko ljudstvo, ker me je GOSPOD do zdaj blagoslovil?
15 In Jozue jim je odgovoril: »Če ste veliko ljudstvo, potem pojdite v gozdno pokrajino in posekajte zase tam v deželi Perizéjcev in Velikanov, če vam je gora Efrajim pretesna.
16 In Jožefovi sinovi so rekli: »Griba nam ni dovolj; in vsi Kanaanci, ki prebivajo v deželi doline, imajo železne vozove, tako tisti, ki so iz Betseana in njegovih mest, kot tisti, ki so iz doline Jezreel.
17 In Jozue je govoril Jožefovi hiši, in sicer Efraimu in Manaseju, rekoč: Vi ste veliko ljudstvo in imate veliko moč; ne boste imeli samo enega žreba.
18 Toda gora bo tvoja; kajti to je les, in ti ga boš posekal, in njegov izhod bo tvoj; kajti ti boš pregnal Kanaance, čeprav imajo železne vozove in čeprav so močni.

POGLAVJE 18

1 In vsa občina Izraelovih sinov se je zbrala v Šilu in tam postavila shodni šotor. In dežela je bila podvržena pred njimi.
2 In med Izraelovimi sinovi je ostalo sedem rodov, ki še niso prejeli svoje dediščine.
3 In Jozue je rekel Izraelovim sinovom: »Kako dolgo boste olajali, da bi šli posedat deželo, ki vam jo je dal GOSPOD, Bog vaših očetov?

4 Določite izmed sebe po tri može za vsak rod; in jaz jih bom poslal, in vstali bodo, šli po deželi in jo opisali glede na svojo dediščino; in spet bodo prišli k meni.
5 In razdelijo ga na sedem delov: Juda naj ostane v svojih mejah na jugu in Jožefova hiša naj ostane v svojih mejah na severu.
6 Popišite torej deželo na sedem delov in prinesite opis semkaj k meni, da bom lahko vrgel žreb za vas tukaj pred GOSPODOM, našim Bogom.
7 Toda leviti nimajo nobenega dela med vami; zakaj duhovništvo GOSPODOVO je njih dediščina; in Gad in Ruben in polovica Manasejevega rodu so prejeli svojo dediščino onkraj Jordana na vzhodu, ki jim jo je dal Mojzes, hlapec GOSPODOV.
8 In možje so vstali in odšli; in Jozue je ukazal tistim, ki so šli opisovat deželo, rekoč: Pojdite in hodite po deželi in jo opišite ter pridite zopet k meni, da bom tukaj vrgel žreb za vas pred GOSPODOM v Šilu.
9 In možje so šli in šli skozi deželo ter jo opisali po mestih na sedem delov v knjigi in prišli spet k Jozuetu v vojsko v Šilo.
10 In Jozue je zanje vrgel žreb v Šilu pred GOSPODOM in tam je Jozue razdelil deželo Izraelovim sinovom po njihovih razdelkih.
11 In prišel je žreb rodu Benjaminovih sinov po njihovih družinah; in meja njihovega žreba je prišla med Judove sinove in Jožefove sinove.
12 Njihova meja na severni strani je bila od Jordana; in meja se je povzpela do Jerihe na severni strani in se povzpela skozi gore proti zahodu; in izhodi so bili v puščavi Bethaven.
13 Meja je šla od tod proti Luzu, na južno stran Luza, ki je Betel; in meja se je spustila do Atarothadarja, blizu hriba, ki leži na južni strani spodnjega Bethorona.
14 In meja je bila potegnjena od tam in je obkrožala rob morja proti jugu, od hriba, ki leži pred Bethoronom proti jugu; in izhodi so bili v Kirjatbaalu, ki je Kirjatjearim, mesto Judovih sinov: to je bila zahodna stran.
15 In južna stran je bila od konca Kirjathjearima in meja je šla proti zahodu in se je iztekla do vodnjaka Neftoaha:
16 In meja se je spustila do konca gore, ki leži pred dolino Hinomovega sina in ki je v dolini velikanov na severu, ter se spustila v dolino Hinom, na stran Jebusija na jugu, in se spustila do Enrogela,
17 In bil je pritegnjen s severa in je šel naprej do Enšemeša in šel naprej proti Gelilotu, ki je nasproti vzpetine Adumima, in se je spustil do kamna Bohana, Rubenovega sina,
18 In šel proti severni strani proti Arabi in se spustil do Arabe.
19 In meja je šla ob severni strani Bethogle in se je končala pri severnem zalivu Slanega morja na južnem koncu Jordana: to je bila južna obala.
20 In Jordan je bil njegova meja na vzhodni strani. To je bila dediščina Benjaminovih sinov po svojih mejah okrog in okrog po njihovih rodbinah.
21 Mesta rodu Benjaminovih sinov po njihovih družinah so bila Jeriha, Bethogla in dolina Keziz,
22 In Betaraba, Zemaraim in Betel,
23 In Avim, Parah in Opra,
24 In Kefarhamonaj, Ofni in Gaba; dvanajst mest z njihovimi vasmi:
25 Gibeon, Ramah in Beeroth,
26 In Mizpa, Kefira in Moza,
27 In Rekem, Irpeel in Taralah,
28 In Zelah, Eleph in Jebusi, kar je Jeruzalem, Gibeath in Kirjath; štirinajst mest z njihovimi vasmi. To je dediščina Benjaminovih sinov po njihovih rodbinah.

POGLAVJE 19

1 In drugi žreb je prišel Simeonu, in sicer za rod Simeonovih sinov po njihovih rodbinah; in njihova dediščina je bila znotraj dediščine Judovih sinov.
2 V svoji dediščini so imeli Beersebo ali Šebo in Molado,
3 In Hazaršual, Balah in Azem,
4 In Eltolad, Betul in Horma,
5 In Ziklag, Bethmarcaboth in Hazarsusah,
6 in Betlebaot in Šaruhen; trinajst mest in njihovih vasi:
7 Ajn, Remon in Eter in Ašan; štiri mesta in njihove vasi:
8 In vse vasi, ki so bile okoli teh mest do Baalathbeerja, Ramatha na jugu. To je dediščina rodu Simeonovih sinov po njihovih rodbinah.
9 Od deleža Judovih sinov je bila dediščina Simeonovih sinov; kajti delež Judovih sinov je bil prevelik zanje; zato so Simeonovi sinovi dobili svojo dediščino znotraj svoje dediščine.
10 Tretji žreb je prišel na Zebulonove sinove po njihovih družinah: in meja njihove dediščine je bila do Sarida:
11 Njihova meja se je vzpenjala proti morju in Marali ter segala do Dabašeta in segala do reke, ki je pred Jokneamom;
12 In obrnil od Sarida proti vzhodu proti sončnemu vzhodu do meje Chislothtaborja in nato šel ven do Daberatha in šel do Jafije,
13 In od tod gre naprej na vzhodu do Gitahheferja, do Itahkazina, in gre ven do Remonmetoarja do Neaha;
14 In meja jo obdaja na severni strani do Hannathona in se konča v dolini Jiphthahel.
15 In Katat, Nahalal, Šimron, Idala in Betlehem: dvanajst mest z njihovimi vasmi.
16 To je dediščina Zebulonovih sinov po njihovih rodbinah, ta mesta z njihovimi vasmi.
17 In četrti žreb se je izšel za Isaharja, za Isaharjeve sinove po njihovih družinah.
18 Njihova meja je bila proti Jezreelu, Kesulotu in Šunemu,
19 In Hafaraim, Šion in Anaharat,
20 In Rabbit, in Kishion, in Abez,
21 In Remet, Enganim, Enhada in Betpazzez;
22 In obala sega do Tabora, Šahazime in Betšemeša; in njihova meja se je končala pri Jordanu: šestnajst mest z njihovimi vasmi.
23 To je dediščina rodu Isaharjevih sinov po njihovih rodbinah, mesta in njihove vasi.
24 In peti žreb je izšel za rod Ašerjevih sinov po njihovih družinah.
25 Njihova meja je bila Helkat, Hali, Beten in Akšaf,
26 In Alamelek, Amad in Mišeal; in sega do Karmela proti zahodu in do Šihorlibnatha;
27 In se obrne proti sončnemu vzhodu do Betdagona in seže do Zebuluna in do doline Jiphthahel proti severni strani Bethemeka in Neiela ter gre ven do Cabula na levi strani,

28 In Hebron, Rehob, Hamon in Kana, tja do velikega Zidona;
29 In potem se obala obrne k Rami in k trdnemu mestu Tiru; in obala se obrne proti Hosi; in izteka se na morje od obale do Ahziba:
30 Tudi Uma, Afek in Rehob: dvaindvajset mest z njihovimi vasmi.
31 To je dediščina rodu Ašerjevih sinov po njihovih rodbinah, ta mesta z njihovimi vasmi.
32 Šesti žreb se je izšel za Neftalijeve sinove, za Naftalijeve sinove po njihovih družinah.
33 In njihova obala je bila od Helefa, od Allona do Zaanannima in Adamija, Nekeba in Jabneela do Lakuma; in njen izhod je bil pri Jordanu.
34 In potem se obala obrne proti zahodu do Aznottaborja in gre od tod do Hukoka ter sega do Zebuluna na južni strani in sega do Ašerja na zahodni strani in do Juda na Jordanu proti sončnemu vzhodu.
35 In ograjena mesta so Ziddim, Zer in Hamat, Rakkat in Kineret,
36 In Adama, Rama in Hazor,
37 In Kedes, Edrei in Enhazor,
38 In Iron, in Migdalel, Horem, in Bethanath, in Betshemesh; devetnajst mest z njihovimi vasmi.
39 To je dediščina rodu Neftalijevih sinov po njihovih rodbinah, mesta in njihove vasi.
40 In sedmi žreb je izšel za rod Danovih sinov po njihovih družinah.
41 In meja njihove dediščine je bila Zora, Eštaol in Iršemeš,
42 In Shaalabbin, Ajalon in Jethlah,
43 In Elon, Thimnathah in Ekron,
44 In Eltekeh, Gibbethon in Baalath,
45 In Jehud, Beneberak in Gatrimon,
46 In Mejarkon in Rakkon z mejo pred Jafojem.
47 In obala Danovih sinov se je premalo razširila zanje: zato so se Danovi sinovi odpravili v boj proti Leshemu in ga zavzeli ter ga udarili z ostrino meča in ga posedli ter prebivali v njem in imenovali Leshem Dan po imenu svojega očeta Dana.
48 To je dediščina rodu Danovih sinov po njihovih rodbinah, ta mesta z njihovimi vasmi.
49 Ko so končali delitev dežele v dediščino po njenih območjih, so Izraelovi sinovi dali med seboj dediščino Jozuetu, sinu Nunovemu:
50 Po Gospodovi besedi so mu dali mesto, ki ga je prosil, Timnatserah v Efraimovi gori; in sezidal je mesto ter prebival v njem.
51 To je dediščina, ki so jo duhovnik Eleazar in Nunov sin Jozue ter očetovski poglavarji rodov Izraelovih sinov z žrebom razdelili v dediščino v Šilu pred GOSPODOM, pri vhodu v shodni šotor. Tako so naredili konec delitvi države.

POGLAVJE 20

1 GOSPOD je govoril tudi Jozuetu, rekoč:
2 Govori Izraelovim sinovom, rekoč: Določite si zavetna mesta, o katerih sem vam govoril po Mojzesu:
3 Da lahko tja pobegne ubijalec, ki koga ubije nehote in nehote; in ti bodo zatočišče pred krvnim maščevalcem.
4 In ko bo tisti, ki bo bežal v eno od teh mest, stal pri vhodu v mestna vrata in povedal svojo stvar na ušesa starešinam tistega mesta, ga bodo vzeli k sebi v mesto in mu dali prostor, da bo lahko prebival med njimi.
5 In če ga krvni maščevalec zasleduje, mu ne smejo izročiti ubijalca v roke; ker je nehote udaril svojega bližnjega in ga ni prej sovražil.
6 In prebival bo v tistem mestu, dokler ne bo stopil pred občino za sodbo in do smrti velikega duhovnika, ki bo v tistih dneh; takrat se bo ubijalec vrnil in prišel v svoje mesto in v svojo hišo, v mesto, od koder je pobegnil.
7 In določili so Kedeš v Galileji na gori Naftali, Sihem na gori Efraim in Kirjatarbo, to je Hebron, na gori Judovi.
8 In na drugi strani Jordana ob Jerihi proti vzhodu so dodelili Bezer v puščavi na ravnini od Rubenovega rodu, Ramot v Gileadu od Gadovega rodu in Golan v Basanu od Manasejevega rodu.
9 To so bila mesta, določena za vse Izraelove sinove in za tujca, ki biva med njimi, da bi lahko vsakdo, ki koga nehote ubije, pobegnil tja in ne bi umrl od roke krvnega maščevalca, dokler ne stopi pred občino.

POGLAVJE 21

1 Tedaj so se poglavarji levitskih očetov približali k Eleazarju duhovniku in k Jozuetu, sinu Nunovemu, in k poglavarjem očetov rodov Izraelovih sinov;
2 In govorili so jim v Šilu v kanaanski deželi, rekoč: GOSPOD je po Mojzesu ukazal, naj nam da mesta za bivanje z njihovimi predmestji za našo živino.
3 In Izraelovi sinovi so dali levitom od svoje dediščine na Gospodov ukaz ta mesta in njihova predmestja.
4 Žreb je izšel za rodbine Kehatovcev: in sinovi duhovnika Arona, ki so bili izmed levitov, so z žrebom dobili od Judovega rodu, od Simeonovega rodu in od Benjaminovega rodu trinajst mest.
5 Ostali Kahatovi sinovi pa so z žrebom dobili od rodbin Efraimovega rodu in od Danovega rodu in od polovice Manasejevega rodu deset mest.
6 In Geršonovi sinovi so z žrebom dobili od rodbin Isaharjevega rodu in od Ašerjevega rodu in od Neftalijevega rodu in od polovice Manasejevega rodu v Bašanu trinajst mest.
7 Merarijevi sinovi po svojih rodbinah so imeli od Rubenovega rodu, od Gadovega rodu in od Zebulonovega rodu dvanajst mest.
8 In Izraelovi sinovi so z žrebom dali levitom ta mesta z njihovimi predmestji, kakor je GOSPOD zapovedal po Mojzesu.
9 In dali so iz rodu Judovih sinov in iz rodu Simeonovih sinov ta mesta, ki so tukaj omenjena po imenu,
10 Ki so jih imeli Aronovi sinovi, ki so bili iz rodbin Kehatovcev, ki so bili izmed Levijevih sinov, kajti njihov je bil prvi žreb.
11 In dali so jim mesto Arba, Anakovega očeta, to mesto je bilo Hebron v Judovem hribovju z njegovimi predmestji okoli njega.
12 Polja mesta in vasi v njem pa so dali Jefunejevemu sinu Kalebu v posest.
13 Tako so dali sinovom duhovnika Arona Hebron z njegovimi predmestji v zavetno mesto za ubijalca; in Libna z njenimi predmestji,
14 In Jattir z njegovimi predmestji in Eshtemoa z njenimi predmestji,

15 In Holon z njegovimi predmestji in Debir z njegovimi predmestji,
16 Ajn z njegovimi predmestji, Juta z njegovimi predmestji in Betšemeš z njegovimi predmestji; devet mest od teh dveh plemen.
17 In od Benjaminovega rodu Gibeon z njegovimi pašniki, Geba z njenimi pašniki,
18 Anatot z njegovimi predmestji in Almon z njegovimi predmestji; štiri mesta.
19 Vseh mest Aronovih sinov, duhovnikov, je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji.
20 In družine Kahatovih sinov, levitov, ki so ostali od Kahatovih sinov, so dobile mesta svojega žreba iz Efraimovega rodu.
21 Kajti dali so jim Sihem z njegovimi predmestji na gori Efraim, da bi bil mesto zavetja za ubijalca; in Gezer z njegovimi predmestji,
22 In Kibzaim z njegovimi predmestji in Bethoron z njegovimi predmestji; štiri mesta.
23 In od Danovega rodu Elteke z njegovimi predmestji, Gibeton z njegovimi predmestji,
24 Aijalon z njegovimi predmestji, Gatrimon z njegovimi predmestji; štiri mesta.
25 In od polovice Manasejevega rodu Tanah z njegovimi predmestji in Gatrimon z njegovimi predmestji; dve mesti.
26 Vseh mest je bilo deset z njihovimi predmestji za družine Kahatovih sinov, ki so ostali.
27 In Geršonovim sinovom, iz levitskih družin, iz druge polovice Manasejevega rodu so dali Golan v Basanu z njegovimi predmestji, da je bilo zatočišče za ubijalca; in Beeshterah z njegovimi predmestji; dve mesti.
28 Od Isaharjevega rodu pa Kison z njegovimi pašniki, Dabare z njegovimi pašniki,
29 Jarmuth z njegovimi predmestji, Engannim z njegovimi predmestji; štiri mesta.
30 In od Ašerjevega rodu Mišal z njegovimi predmestji, Abdon z njegovimi predmestji,
31 Helkat z njegovimi predmestji in Rehob z njegovimi predmestji; štiri mesta.
32 In od Neftalijevega rodu Kedeš v Galileji z njegovimi predmestji, ki naj bo mesto zavetja za ubijalca; in Hamotdor z njegovimi predmestji in Kartan z njegovimi predmestji; tri mesta.
33 Vseh mest Gersonovih sinov po njihovih rodbinah je bilo trinajst mest z njihovimi predmestji.
34 Rodbinam Merarijevih sinov, preostalim levitom, iz Zebulonovega rodu, Jokneam z njegovimi predmestji in Karta z njegovimi predmestji,
35 Dimna z njenimi pašniki, Nahalal z njegovimi pašniki; štiri mesta.
36 In od Rubenovega rodu Bezer z njegovimi predmestji in Jahaza z njegovimi predmestji,
37 Kedemot z njegovimi predmestji in Mefaat z njegovimi predmestji; štiri mesta.
38 In od Gadovega rodu Ramot v Gileadu z njegovimi predmestji, da bo zavetno mesto za ubijalca; in Mahanaim z njegovimi predmestji,
39 Hešbon z njegovimi pašniki, Jazer z njegovimi pašniki; skupaj štiri mesta.
40 Tako je bilo vseh mest za Merarijeve sinove po njihovih družinah, ki so ostali od levitovih rodbin, po žrebu dvanajst mest.
41 Vseh levitskih mest v lasti Izraelovih sinov je bilo oseminštirideset mest z njihovimi predmestji.
42 Ta mesta so bila vsako s svojimi predmestji okrog njih: taka so bila vsa ta mesta.
43 In GOSPOD je dal Izraelu vso deželo, ki jo je prisegel dati njihovim očetom; in posedli so ga in prebivali v njem.
44 In GOSPOD jim je dal pokoj vsepovsod, v skladu z vsem, kar je prisegel njihovim očetom; in nihče izmed vseh njihovih sovražnikov ni obstal pred njimi; GOSPOD jim je izročil vse njihove sovražnike v roke.
45 Nič dobrega, kar je GOSPOD govoril hiši Izraelovi, ni ostalo brez uspeha; vse se je uresničilo.

POGLAVJE 22

1 Tedaj je Jozue poklical Rubenovce in Gadovce ter polovico Manasejevega rodu,
2 In jim rekel: Držali ste se vsega, kar vam je zapovedal Mojzes, GOSPODOV služabnik, in ste poslušali moj glas v vsem, kar sem vam zapovedal.
3 Niste zapustili svojih bratov toliko dni do danes, temveč ste izpolnjevali zapovedi GOSPODA, svojega Boga.
4 In zdaj je GOSPOD, vaš Bog, dal počitek vašim bratom, kot jim je obljubil; zatorej zdaj se vrnite in pojdite v svoje šotore in v deželo svoje posesti, ki vam jo je Mojzes, GOSPODOV služabnik, dal onstran Jordana.
5 Toda skrbno pazi na izpolnjevanje zapovedi in postave, ki ti ju je zapovedal Mojzes, GOSPODOV služabnik, da ljubiš GOSPODA, svojega Boga, in hodiš po vseh njegovih poteh in se držiš njegovih zapovedi ter se ga držiš in mu služiš z vsem srcem in z vso dušo.
6 Tedaj jih je Jozue blagoslovil in jih poslal proč; in odšli so v svoje šotore.
7 Eni polovici Manasejevega rodu je Mojzes dal posest v Basanu; drugi polovici pa je dal Jozueta med njihovimi brati na tej strani Jordana proti zahodu. In ko je Jozue tudi njih poslal v njihove šotore, jih je blagoslovil,
8 In govoril jim je, rekoč: Vrnite se z velikim bogastvom v svoje šotore in z zelo veliko živino, s srebrom, z zlatom, z bronom in z železom in z zelo bogatim oblačilom: razdelite plen svojih sovražnikov s svojimi brati.
9 In Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi ter polovica Manasejevega rodu so se vrnili in odšli od Izraelovih sinov iz Šila, ki je v kanaanski deželi, da bi šli v deželo Gilead, v deželo njihove posesti, ki so jo posedovali, po besedi GOSPODOVI po Mojzesu.
10 In ko so prišli do meja Jordana, ki so v kanaanski deželi, so Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi ter polovica Manasejevega rodu zgradili tam ob Jordanu oltar, velik oltar, ki si ga je bilo treba ogledati.
11 In Izraelovi sinovi so slišali reči: Glej, Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi ter polovica Manasejevega rodu so zgradili oltar nasproti kanaanske dežele, v mejah Jordana, ob prehodu Izraelovih sinov.
12 In ko so Izraelovi sinovi slišali za to, se je vsa občina Izraelovih sinov zbrala v Šilu, da bi šli v vojno proti njim.
13 Izraelovi sinovi so k Rubenovim sinovom in Gadovim sinovom ter k polovici Manasejevega rodu v gileadsko deželo poslali Pinhasa, sina duhovnika Eleazarja,
14 In z njim deset knezov, od vsake glavne hiše po en knez v vseh Izraelovih rodovih; in vsak je bil poglavar družine svojih očetov med tisoči Izraelovih.

15 In prišli so k Rubenovim sinovom in k Gadovim sinovom in k polovici Manasejevega rodu v gileadsko deželo in so z njimi govorili, rekoč:
16 Tako pravi vsa GOSPODOVA občina: Kaj je to, kar ste storili proti Izraelovemu Bogu, da ste se danes odvrnili od GOSPODA, ko ste si postavili oltar, da bi se danes uprli GOSPODU?
17 Ali je Peorjeva krivica premajhna za nas, od katere nismo očiščeni do danes, čeprav je bila kuga v GOSPODOVI občini,
18 Toda da se morate danes odvrniti od sledenja GOSPODU? In ko vidimo, da se danes upirate GOSPODU, se bo jutri razjezil na vso občino Izraelovo.
19 Ne glede na to, če je dežela vaše posesti nečista, potem pojdite v deželo Gospodove posesti, v kateri prebiva GOSPODOV šotor, in posestite se med nami; toda ne upirajte se GOSPODU in ne upirajte se nam, da bi si zgradili oltar poleg oltarja GOSPODA, našega Boga.
20 Ali ni Ahan, sin Zerahov, zagrešil prekletega in jeza je padla na vso občino Izraelovo? in ta človek ni umrl sam v svoji krivici.
21 Tedaj so odgovorili Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi ter polovica Manasejevega rodu in rekli poglavarjem tisočev Izraelovih:
22 GOSPOD, Bog bogov, GOSPOD, Bog bogov, on pozna in Izrael bo spoznal; če je v uporu ali v prestopku proti GOSPODU, (ne reši nas danes,)
23 Da smo si zgradili oltar, da bi se odvrnili od GOSPODA, ali če bi na njem darovali žgalno ali mesno daritev ali če bi na njem darovali mirovne daritve, naj zahteva sam GOSPOD;
24 In če tega nismo raje storili iz strahu pred tem, rekoč: V prihodnjem času bi lahko vaši otroci govorili našim otrokom, rekoč: Kaj imate vi z GOSPODOM, Izraelovim Bogom?
25 Kajti GOSPOD je postavil Jordan za mejo med nami in vami, sinovi Rubenovi in sinovi Gadovi; vi nimate deleža v GOSPODU; tako bodo vaši otroci preprečili, da bi se naši otroci nehali bati GOSPODA.
26 Zato smo rekli: Pripravimo se, da si postavimo oltar, ne za žgalno daritev ne za daritev.
27 Toda da bo priča med nami in vami in med našimi rodovi za nami, da lahko opravljamo službo GOSPODU pred njim s svojimi žgalnimi in z našimi darovi in z našimi mirovnimi darovi; da ne bodo vaši otroci v prihodnosti rekli našim otrokom: Vi nimate deleža v GOSPODU.
28 Zato smo rekli, da se bo zgodilo, ko bodo tako rekli nam ali našim rodovom v prihodnjem času, da bomo lahko znova rekli: Glej vzorec GOSPODOVEGA oltarja, ki so ga naredili naši očetje ne za žgalne daritve ne za daritve; vendar je priča med nami in vami.
29 Bog varuj, da bi se uprli GOSPODU in se danes odvrnili od GOSPODA, da bi poleg oltarja GOSPODA, našega Boga, ki je pred njegovim prebivališčem, zgradili oltar za žgalne daritve, za mesne daritve ali za daritve.
30 In ko so duhovnik Pinehas in knezi občine ter poglavarji tisočev Izraelovih, ki so bili z njim, slišali besede, ki so jih govorili Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi in Manasejevi sinovi, jim je bilo všeč.
31 In Pinhas, sin duhovnika Eleazarja, je rekel Rubenovim sinovom in Gadovim sinovom in Manasejevim sinovom: Danes spoznavamo, da je GOSPOD med nami, ker niste zagrešili tega prestopka zoper GOSPODA: zdaj ste rešili Izraelove sinove iz GOSPODOVE roke.
32 In Finehas, sin Eleazarja, duhovnika, in knezi so se vrnili od Rubenovih in od Gadovih sinov iz gileadske dežele v kanaansko deželo k Izraelovim sinovom in jim sporočili.
33 In ta stvar je bila všeč Izraelovim sinovom; in sinovi Izraelovi so slavili Boga in niso nameravali iti proti njim v boj, da bi uničili deželo, v kateri so prebivali sinovi Rubenovi in Gadovi.
34 In Rubenovi sinovi in Gadovi sinovi so imenovali oltar Ed; kajti priča bo med nami, da je GOSPOD Bog.

POGLAVJE 23

1 In zgodilo se je dolgo po tem, ko je GOSPOD dal Izraelu počitek pred vsemi njegovimi sovražniki okrog, da se je Jozue postaral in v starosti.
2 In Jozue je sklical ves Izrael in njihove starešine in njihove poglavarje, njihove sodnike in njihove nadzornike ter jim rekel: Star sem in v starosti.
3 In videli ste vse, kar je GOSPOD, vaš Bog, storil vsem tem narodom zaradi vas; zakaj GOSPOD, vaš Bog, je tisti, ki se je bojeval za vas.
4 Glejte, z žrebom sem vam razdelil te narode, ki so ostali, v dediščino vašim plemenom, od Jordana z vsemi narodi, ki sem jih iztrebil, do velikega morja na zahodu.
5 In GOSPOD, tvoj Bog, jih bo pregnal izpred tebe in jih pregnal izpred tvojih oči; in posedli boste njihovo deželo, kakor vam je obljubil GOSPOD, vaš Bog.
6 Bodite torej zelo pogumni, da se držite in delate vse, kar je zapisano v knjigi Mojzesove postave, da se ne odvrnete od nje ne na desno ne na levo;
7 da ne pridete med te narode, te, ki ostanejo med vami; ne omenjajte imena njihovih bogov in ne dajte prisegati pri njih, ne služite jim in se jim ne priklanjajte.
8 Držite se pa GOSPODA, svojega Boga, kakor ste to storili do danes.
9 Kajti GOSPOD je pregnal izpred vas velike in močne narode, a glede vas se nihče ni mogel obstati pred vami do tega dne.
10 Eden izmed vas naj prežene tisoč; kajti GOSPOD, vaš Bog, je tisti, ki se bojuje za vas, kakor vam je obljubil.
11 Pazite torej nase, da ljubite GOSPODA, svojega Boga.
12 Sicer pa, če se kakor koli vrnete in se oprimete ostanka teh narodov, prav teh, ki ostanejo med vami, in se poročite z njimi ter vstopite k njim in oni k vam:
13 Zagotovo vedi, da GOSPOD, tvoj Bog, ne bo več pregnal nobenega od teh narodov pred teboj; ampak ti bodo zanke in pasti in biči v tvojih bokih in trnje v tvojih očeh, dokler ne izgineš iz te dobre dežele, ki ti jo je dal GOSPOD, tvoj Bog.
14 In, glejte, danes grem po poti vse zemlje; in veste v vsem svojem srcu in v vsej svoji duši, da ni nič ostalo odveč od vseh dobrih reči, ki jih je GOSPOD, vaš Bog, govoril o vas; vse se vam je zgodilo in nič se vam ni izjalovilo.
15 Zato se zgodi, da kakor pridejo nadte vse dobre stvari, ki ti jih je GOSPOD, tvoj Bog, obljubil; tako bo GOSPOD pripeljal nadte vse hude stvari, dokler te ne iztrebi iz te dobre dežele, ki ti jo je dal GOSPOD, tvoj Bog.

16 Če ste prestopili zavezo GOSPODA, svojega Boga, ki vam jo je zapovedal, in ste šli ter služili drugim bogovom in se jim priklanjali; tedaj se bo vnela jeza GOSPODOVA zoper vas in hitro boste izginili iz dobre dežele, ki vam jo je dal.

POGLAVJE 24

1 In Jozue je zbral vse Izraelove rodove v Sihemu in poklical Izraelove starešine in njihove poglavarje, njihove sodnike in njihove uradnike; in so se postavili pred Boga.
2 In Jozue je rekel vsemu ljudstvu: Tako pravi GOSPOD, Izraelov Bog, vaši očetje so v starih časih prebivali na drugi strani potoka, in sicer Terah, oče Abrahamov in oče Nahorjev; in služili so drugim bogovom.
3 In vzel sem vašega očeta Abrahama z druge strani potoka in ga vodil po vsej kanaanski deželi ter pomnožil njegovo potomstvo in mu dal Izaka.
4 In Izaku sem dal Jakoba in Ezava; Ezavu pa sem dal goro Seir, da jo posesti; toda Jakob in njegovi otroci so odšli v Egipt.
5 Poslal sem tudi Mojzesa in Arona in Egipt udaril s kugo, kakor sem storil med njimi; potem pa sem te izpeljal.
6 Vaše očete sem izpeljal iz Egipta in prišli ste do morja; in Egipčani so zasledovali vaše očete z bojnimi vozovi in jezdeci do Rdečega morja.
7 In ko so vpili h GOSPODU, je položil temo med vas in Egipčane ter pripeljal nadnje morje in jih pokril; in vaše oči so videle, kar sem storil v Egiptu; in dolgo ste prebivali v puščavi.
8 In pripeljal sem vas v deželo Amorejcev, ki so prebivali onstran Jordana; in bojevali so se z vami; in dal sem vam jih v roke, da bi posedli njihovo deželo; in uničil sem jih pred teboj.
9 Tedaj se je vzdignil Balak, Siporjev sin, moabski kralj, in se vojskoval zoper Izraela ter poslal in poklical Balaama, Beorjevega sina, da te preklene.
10 Toda Bileama nisem hotel poslušati; zato te je še blagoslovil; tako sem te rešil iz njegove roke.
11 In šli ste preko Jordana in prišli v Jeriho; in možje iz Jerihe so se bojevali proti vam, Amorejci, Perizejci, Kanaanci, Hetiti, Girgašijci, Hivijci in Jebusejci; in izročil sem ti jih v roke.
12 In poslal sem pred teboj sršene, ki so jih pregnali pred teboj, in sicer oba kralja Amorejcev; vendar ne s svojim mečem, ne s svojim lokom.
13 In dal sem vam deželo, za katero se niste trudili, in mesta, ki jih niste zgradili, in prebivate v njih; od vinogradov in oljk, ki ste jih zasadili, ne jeste.
14 Zdaj se torej bojte GOSPODA in mu služite v iskrenosti in resnici; in zavrzite bogove, ki so jim služili vaši očetje onstran potoka in v Egiptu; in služite GOSPODU.
15 In če se vam zdi zlo služiti GOSPODU, izberite si danes, komu boste služili; ali bogovom, ki so jim služili vaši očetje, ki so bili na drugi strani potoka, ali bogovom Amorejcev, v katerih deželi prebivate; jaz in moja hiša pa bomo služili GOSPODU.
16 In ljudstvo je odgovorilo in reklo: Bog ne daj, da bi zapustili GOSPODA in služili drugim bogovom;
17 Kajti GOSPOD, naš Bog, je tisti, ki je izpeljal nas in naše očete iz egiptovske dežele, iz hiše suženjstva, in ki je delal tista velika znamenja pred našimi očmi in nas varoval na vsej poti, po kateri smo šli, in med vsem ljudstvom, skozi katerega smo šli:
18 In Gospod je pregnal izpred nas vse ljudstvo, Amorejce, ki so prebivali v deželi; zato bomo tudi mi služili GOSPODU; kajti on je naš Bog.
19 In Jozue je rekel ljudstvu: Ne morete služiti GOSPODU, kajti on je sveti Bog; on je ljubosumen Bog; ne bo odpustil tvojih prestopkov niti tvojih grehov.
20 Če zapustite GOSPODA in služite tujim bogovom, se bo obrnil in vam storil hudo in vas pokončal, potem ko vam je storil dobro.
21 In ljudstvo je reklo Jozuetu: Ne; mi pa bomo služili GOSPODU.
22 In Jozue je rekel ljudstvu: Vi ste priče proti sebi, da ste si izvolili GOSPODA, da mu služite. In rekli so: Priče smo.
23 Zdaj torej odložite, je rekel, tuje bogove, ki so med vami, in nagnite svoje srce h GOSPODU, Izraelovemu Bogu.
24 In ljudstvo je reklo Jozuetu: GOSPODU, svojemu Bogu, bomo služili in njegov glas bomo poslušali.
25 Tako je Jozue tisti dan sklenil zavezo z ljudstvom in jim postavil postavo in zakon v Sihemu.
26 In Jozue je zapisal te besede v knjigo Božje postave in vzel velik kamen ter ga postavil tja pod hrast, ki je bil pri svetišču Gospodovem.
27 In Jozue je rekel vsemu ljudstvu: Glejte, ta kamen nam bo priča; kajti slišalo je vse besede GOSPODOVE, ki nam jih je govoril; zato vam bo priča, da ne zatajite svojega Boga.
28 Tako je Jozue odpustil ljudstvo, vsakega na svojo dediščino.
29 In zgodilo se je po teh dogodkih, da je Jozue, sin Nunov, GOSPODOV služabnik, umrl, ko je bil star sto deset let.
30 In pokopali so ga na meji njegove dediščine v Timnatserahu, ki je v gori Efraim, na severni strani hriba Gaaša.
31 In Izrael je služil GOSPODU vse Jozuetove dni in vse dni starešin, ki so živeli nad Jozuetom in so poznali vsa Gospodova dela, ki jih je storil Izraelu.
32 In Jožefove kosti, ki so jih Izraelovi sinovi prinesli iz Egipta, so pokopali v Sihemu, na zemljišču, ki ga je Jakob kupil od sinov Hamorja, Sihemovega očeta, za sto srebrnikov: in postalo je dediščina Jožefovih sinov.
33 In Eleazar, sin Aronov, je umrl; in pokopali so ga na griču, ki je pripadal njegovemu sinu Pinehasu, ki mu je bil dan na gori Efrajim.